

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS
LAPJA

MEGJELNIK MINDEN HÓ 1-ÉN

SZERKESZTI: HERMANN GYÖZŐ

Hampel-Scharf

ÁRA 40 KORONA

TARTALOM: *Noszlopy: Újévre 1923. (Vers.) — Pintér Jenő: A derék fiúk. — Skorka: Az erdő. (Jelenet.) — Ezermester: Winnetou kísért... — Cserkésztestvériség. — Hivatalos rész. — BK.: Az 1922. év aviatikája. — Az amerikai cserkészlet számai. — A kiscserkészek. — Gíllwell Park-i cserkészvezetők tanfolyama. — Farkas Gyula: Hadak útján. (Regény.) — Ránzai: A magyar iránytű. — Krónika. — Szerkesztői üzenetek.*

Magyar Cserkészek Termelő és Értékesítő Szövetkezete

Telefon: 38-71.

Budapest IV. Váci-utca 46.

Telefon: 38-71

Árjegyzék.

Cserkészing (legfinomabb khaki tennisz flanell) 2000—2350	Hátizsák (két zsebbel, bőrszegély- lyel, bőrhordszijjal) 3200.—
Inganyag (khaki flanell) métere 760.—	Hátizsák (három zsebbel, bőr sze- géllyel, bőrhordszij 2 karabiner- rel és 2 karikával) 4500.—
Ruhaanyag (khaki vászon) „ 1500.—	Tornaing (kötött, fehér, rövid ujjal) 800.—
Térdradrág (kék vászon) drbja 1500.—	„ (kötött, fehér, fekete sze- gély, rövid ujj) 800.—
Cserkészkalap 1200—1450	Alsó trikóing (hosszu, hosszú ujjal) 1400.—
Cserkésztishti kalap 1600.—	Tornanadrág (fehér, vászon zsebbel 800.—
Nyakkendő Δ zöld színben ... 200.—	„ (fehér, kötött zsebbel) 1000.—
Órsi zászlóanyag narancs és piros szinben 250.—	Termosz 1300.— 1620.— 1800.— 2160.—
Sip 50.— 80.— 100.— 400.—	Aluminium kanál, villa, darabja 50.—
Sipzsínor (zöld) 60.—	Acél kés, villa darabja 75.—
„ (arany) 100.—	Cserkészkalapszija 85.—
Pohár lapos 60.— összecukható 170—200	Tisztai bot 50—90—95—100
Kulacs 200.—	Öv 500.—
Hátizsák (egy zsebbel, bőrszegély- lyel, bőrhordszijjal) 2800.—	

Árainkban a forgalmiadó bennfoglaltatik.

Felhívjuk cserkésztestvéreink figyelmét a szállítás alatt álló pokrócainkra, korszolya és egyéb alkalmas szijjainkra, amelyeket a napi árnál lényegesen olcsóbban hozunk forgalomba. A készletre való tekintettel ajánlatos a megrendelést sürgősen megküldeni, mert az említett cikkekben az utánpótlás meglehetősen nagy nehézségbe ütközik.

Felkérjük összes cserkésztestvéreinket, hogy versenyen felüli áruink kiváló minőségéről s épen azért áraink szoliditásáról személyesen győződjenek meg, mert a mások által hirdetett olcsóbb árak silányabb minőségben és kivitelben lelik magyarázatukat.

Árjegyzékünk csak tájékoztatásul szolgál és a közléskori készletre vonatkozik.

A MAGYAR CSERKÉSSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

Előfizetés: Egy évre 400 K.
Félévre . . 200 K. Negyedévre 100 K.
Egyes szám 40 K.

Felelős szerkesztő:
HERMANN GYŐZŐ

Szerkesztőség: I., Maros-utca 17. III. 2.
Kiadóhivatal: IV., Váci-utca 62. I. 15.
Megjelenik minden hó 1-én.

A MAGYAR CSERKÉSSZÖVETSÉG ELNÖKSÉGE S
ORSZÁGOS INTÉZŐBIZOTTSÁGA AZ 1923-I UJÉV
ALKALMÁBÓL MINDEN MAGYAR CSERKÉSZNEK

BOLDOG UJÉVET KIVÁN

Újévre 1923.

Már szaporodnak bús rabéveink
Egy újesztendő köszönt reánk megint.

Ki tudja lesz-e majd köszönet benne,
Hísz már is mondjuk: bár csak vége lenne.

Mi dolgozunk és mindig résen állunk,
Feltámadást, — nem újesztendőt várunk!

Noszlopy Aba Tihamér.

A derék fiúk.

A derék fiúk: a cserkészek. Nem tudok elég szeretettel nyilatkozni róluk. Ha látom katonás fegyelmezettységüket, kedves szolgálatkészségüket, komoly munkájukat, mindig öröm fogja el lelkemet. Ezek az ifjak új korszakot képviselnek s a roncsolt idegzetű főváros tanulóinak tömegébe beleviszik nevelésünk spártai szellemét. Önként vállalt kötelességeiknek teljesítésében elszántak és megbízhatók, szolgálatuk elvégzése után vidámak és tisztalelkűek. Olyan ifjak, akikre mindig számíthat a haza.

Végiglapozom a Magyar Cserkészszö-

vetség kittünően szerkesztett hivatalos lapját s csodálkozva észlelem a derék fiúk ügybuzgó munkáját. Csupa elevenség. Áldozatra kész tanárok s a maguk testi-lelki erejét megbecsülő ifjak lankadatlan tevékenysége. Apró társadalmakban a jövő élet iskolája. A közös célokért való fáradozás mellett az egyéni képességek kifejlesztése.

Többen kérdezgettek már, hogy a középiskolai ifjúság miért nem sorakozhat bajtársi egyesületekbe. Mindig csodálkozom az ilyen kérdezősködésen. Ahol az igazi vallásosságnak, hazafias szellemnek, szociális érzésnek, természetszeretetnek, munkának, jókedvnek és engedelmességnek olyan tűzhelyei vannak, mint aminők a mi cserkészeink otthonai és táboraik, ott a legszébb bajtársi egyesület: maga a cserkészcsapat. Virágoznak is a mi derék fiaink csapatai érdemük szerint. Miként vitéz eleink: küzdjenek tovább is a jó hírért, névért — s legyen ezután is »a nagy, széles mező s a szép liget-erdő tanuló iskolájuk!«

Pintér Jenő,
budapesti tankerületi főigazgató,
a Magyar Tudományos Akadémia tagja.

HADAIK
REGÉNYEIRTA.

ÚTJÁN
FARKAS GYULA

1. A tábortüznél.

A hegedű felsírt még egyszer, hosszan, utoljára, aztán Béla fáradtan engedte le a vonót. Egy pillanatra siri csönd lett, csak a tábortűz parázsának sziporkázása hallatszott. Gyurka a tábortűz öre, friss rőzsét dobott a pislákoló lángra és a hirtelen világosság biborra festette a cserkész arcokat. Sűrűn egymáshoz simulva ülték körbe a tüzet, az éjszaka hűvös volt, a csillagok hidegen fénylettek. Itt a bakonyi erdő nagy-nagy magányában érezték igazán egymáshoz tartozásukat. Hozzájuk még látogató sem tévedt el soha: eleget parádeznak évközben, a táborban csak maguknak kívánnak élni.

Most mind a harmincöt cserkészszerpár a parancsnok arcán csüggött. Magafeledten bámult a tűzbe, mintha valami varázslat tartotta volna fogva. Aztán megrázkódott, felvetette a fejét és körülnézett a fiukon: az ő büszke Rákóczy-csapatán. Nem volt itt egy sem, aki ne volna testestől-lelkestől magyar cserkész; a legkisebb kiscserkésztől a segédtszigtig. Mind egy család: az alispán fia megosztja a pokrócát a hivatalosolga fiáéval, a polgárista Bandit a gimnazista Béla védi a hideg ellen. S mindegyikben egy közös akarat él...

A fiuk várakozva néztek rája. Érezték, hogy beszélni fog s ők szívesen hallgatták. Ilyenkor este, a tábortüznél, amikor minden olyan sejtelmes és misztikus volt és hangjának lágy melódiája átmelegítette a szívüket.

»Fiuk, látom a szemetekben, hogy mindnyájatok lelkében visszarezg az elhangzott mélabús nóta fájdalma. Kuruc nóta, bujdosók panasza, évszázados és mindig friss magyar fájdalom. Akkor is égtek tábortűzek a magyar hegyek ormain, akkor is

körültreverték hazátvesztett és honszerző magyarok. Mi ezeknek a kurucoknak vagyunk az utódai, de a mi kezünkben nem villog véres szablya: mi hitvalló magyarságunkat és tisztult embervoltunkat visszük a harcba. S győzni fogunk, mert erősek vagyunk. Tábortűzeink felragyognak ma már a Bakony évszázados fáí között, a Balaton regés partján. Fényükkel lassankint bevilágítják ezt a szomorú magyar ugart és megkápráztatják előttünk a szebb magyar jövőt!« A parancsnok szeme a messzegebe mélyedt, a fiuk nem mertek moccanni, szinte megbabonázva várták, hogy folytassa. Csak a szemek fénylettek... »De lobogásuk ellátszik a szűk határokon túl is, ahol magyar cserkésztestvéreink egyedül, árván, titokban rakják a magyar jövő fojtott tűzű máglyáját. Legyen ma este övék minden gondolatunk, minden szeretetünk. Most még nem nyújthatjuk nekik testvéri kezünket, nem adhatunk nekik a mi erősségünkéből, nekik, a magányosan, a hősiiesen küzködőknek. De eljön még az idő, amikor közös, szent tábortűz mellett énekelünk diadalmi éneket. Eljön, mert akarjuk! Mert addig nincs igazi örömünk, addig nincs igazi pihenésünk! Hogy így lesz, erre adjuk ma kezünket, erre tegyük néma fogadalmat!« Az egész csapat felugrott. Szorosan körbeállták a tüzet és kezük összefonódott. A parancsnok felnézett az égre és csak annyit modott: »Tanunk a csillagos égbolt!« Mint villamos áram bizsergett végig karjaikon a közös akarat. Mindegyikük érezte a perc nagyszerű voltát. A tábortűz hirtelen sziporkázva fellángolt...

A kezek szétoldódtak, a varázs megszűnt. Jancsi, egy magas fekete fiu, a tűz előtt állva maradt. Kérdő tekintetet vetett a parancsnokra, az biztatólag válaszolt. Már

olyan jól értették egymást, hogy a szavak szinte fölöslegessé váltak. A fiuk várakozva figyeltek fel: »A magyar cserkész dala« kezdte szavalni Jancsi. Mintha csak a bennük kikristályosodó akaratnak adott volna kifejezést. »És én állom a vártát!« hangzott újra, meg újra, hol fenyegetőleg, hol erőből harsogón. Nem tapsoltak, az itt nem volt szokásban, csak a szemek ragyogtak és Pista megszorította Jancsi kezét.

Béla álla alá szorította a hegedűt és a fiukból hosszas hallgatás után kettőzött erővel kívánczolt ki a hang: »Lesz még kikelet Kolozsvár felett...« Zúgva visszahangozta az öreg Bakony a szétáradó melódiát, a szél meg felkapta és vitte messze, messze...

Ma este sokáig ültek együtt, de a hangulat komoly és megilletődött maradt. Nem volt kedve senkinek tréfálni, még az örökké vidám Ferinek sem, akinek pedig mindig valami huncfutságon járt az esze. Csöndesen beszélgettek, majd Gézát hallgatták komor nekibúsulással, akit szüleivel együtt nem rég üldöztek ki az oláhok Erdélyből... Végre felhangzott a takaródó, a kicsinyek borzongva bujtak össze. Olyan kísérteties volt. A sátrakban kigyuladtak a lámpák, innen is, onnan is kacagó félsutogás tört elő, a tábortűz rőt fényében hálóinges alakok szaladgáltak ide-oda.

A parancsnok Pistával, a segédtiszttel beszélgetett: »Kik vannak ma éjjel szolgálatban?« — »Éjfélig Vajkó Laci és Bathó Kálmán a farkasórsból, kettőig...«

— »Hol vannak Laciék?« szakította félbe a parancsnok. — »Jelen!« hangzott a háta mögött és két fiú bontakozott ki a sötétségéből. A haldokló tábortűz sápadtan világította meg a pokrócba burkolt alakjaikat. — »Hát, fiaim, aztán jól vigyázzatok! A bevásárlók ma délelőtt cigányokat láttak a közelben csavarogni. Ha a legkisebb neszt halljátok, rögtön költsetek fel! No, ne ijedj meg, Kálmán!« veregette meg a kisebbiknek az arcát, aki megrökönyödötten bámult rája és görcsösen szorította meg a nagy cserkészbotját. — »Nem félek én parancsnok úr!« tért vissza a fiuba a bátorság. — »Meg aztán én is itt vagyok!« motyogott Laci csöndesen. Nagy, erős gyerek volt, túlerős is tizenöt éves korához képest, csontos arccal, melyen csak nagy fekete szemei voltak szépek, különös fényben csillogók. — »Jól van fiam, jó éjszakát!« — »Jó éjszakát!« tisztelgett a két fiú és a parancsnok Pistával a sátrak felé ment. Még itt-ott felvillant a zseblámpája, mint valami óriási szentjánosbogár, aztán az is kialudt. A táborra mély csend borult.

Laci leterítette takaróját a tábortűz mellé,

lefeküdt rája, két karját a feje alá tette s úgy bámult fel a csillagos égre. Kálmán felpiszkálta a parazsat, rőzsét hozott, rádobta s azután hideg kezeit melengette a tűz felett. Néha lopva aggódó pillantásokat vetett a Laci felé: jaj csak el ne aludjék! Hiába, félt egy kicsit, most volt először táborban. Most is nehezen engedték el a szülei, különösen az édesanyja, aki már alig várta, hogy hazajöjjön a nagyvakációra. Nem is tudta miért vágyódik a fia annyira a táborba, amikor náluk otthon, a gyönyörű birtokon mindent megkaphat, amit szeme-szája kíván. S Károly hazagondolt a kis kastély széles tornácára, kis lovára, az első vadászpuskára, az ezer kényeztetésre! Ha most az édes anyja látná, amint itt áll őrt a késő éjszakában, fázik és rabló cigányoktól fél!... De azért mégsem bánta meg. Nem, milyen nagyszerű itt minden, milyen gyönyörű volt a mai este is, milyen jó a parancsnok úr, meg aztán itt van Laci. Laci, akihez már öt éves rajongó, hálás barátság fűzi. Laci, aki amikor öt évvel ezelőtt először szakadt a pusztáról a városba, mindjárt védelmébe vette a kis gimnazistát s nem engedte gunyolni senki által. Pedig Istenem, de ügyefogyott volt még akkor, Laci pedig már akkor is olyan komoly volt és erős. Mindenki szerette, a tanárai, társai, de ő őt, Kálmánt szerette legjobban. Most is egy órsben szolgálnak és Laci az órsvezető...

Még egy galyat dobott a tüzre, aztán leheveredett mellé a takaróra. Gyöngéden fölője hajolt és belenézett tágranyilt álmodozó szemébe.

»Mire gondolsz?« Suttogva kérdezte és szinte megijedt saját hangjától. Mintha csak szentségtörést követett volna el, hogy megzavarta az erdő végtelen csendjét. Laci félig felkönyökölt.

»A csillagokat nézem!« Az ő hangja is fojtottan tört elő, »Nézd milyen fenségesen némák és mégis milyen beszédek! Csak meg kell érteni őket!« — Kálmán borzongva bujt hozzá közelebb: »És te érted?« — »Igen, tudod miről meséltek? Arról, hogy most valahol távol, csinált határokon túl, szintén ég egy tábortűz, annál is magyar fiú áll őrt s az is felbámul a csillagos égre. Ugyanazokat a csillagokat látja. A szíve tele van fájó vágyódással mi utánunk, mert ő is ránk gondol. S nem jöhet hozzánk s mi nem mehetünk hozzája. Csak a csillagok beszélnek egymásnak egymásról.« — Kálmán visszafojtva hallgatta. Olyan misztikus volt ez az éjszaka, olyan sejtelmes Laci suttogása, olyan lázas szeme csillogása. — »Látod azt a sok-sok apró pontból álló fehér sávot,

mely mint ezüstös országút vonul végig az égbolton? Az a Hadakútja! Ismered-e a regjét? — Kálmán némán intett nemet a fejével. — »A székelyek, Csaba királyfi népének utódjai, hősiesen állták kis hazájukban századokon át a minden oldalról rájuk zúduló gonosz ellenséges támadásokat. Egyszer igen nagy bajba kerültek, ütött már végpusztulásuk órája, és akkor nagy inségükben Csaba királyfit hívták segítségül. Csaba királyfi meghallotta, kétségbeesett fohászukat, lóra ültette égi seregét és megmentette őket. Táltos lovaik ezüst patkójának nyoma az égen az a Hadakútja... És az az árva magyar cserkész, ha éjjel felnéz az égboltra, bizonyára várva-várja, mikor jelenik meg újra a szabadító égi sereg. De mi csak vágyódásunkat küldhetjük a csillagok uján...« Laci elhallgatott, Kálmán álmodozva nézett fel csillagok közé.

Ebben a pillanatban a sátrak mögött megzörrent valami. Kálmán összerázkódott: »Te a cigányok!« mondta ijedten. Laci felfigyelt, megilletődött hangulata egyszerre elszállt. — »Bizonyára valami mókus szaladt végig a galyakon. Különben gyereink, nézzük meg!« — »Ne keltenők fel előbb a parancsnok urat?« — »Ugyan Kálmí, hogy lehetsz ilyen gyáva!? Most már csak azért is gyereink!« Felugrott. Kálmán követte, de a kezével megtapogatta, meg van-e a nagy vadászskése.

Most-most, egészen a közelben hangzott egy nagy recsenés és a bokrok között egy elsuhanó sötét alak tűnt fel. »Nézd, ott!« reszketett Kálmán. »Az ám!« Laci erősebben fogta a botját és megindult. Kálmán utána. »Ki van ott?« — Állati dörmögés felelt. Laci egy pillanatra megtorpant, de csak egy pillanatra, aztán rendületlenül hatolt tovább a hang irányába. Kálmán nem mert elmaradni. Még egy lépés és az egyik bokor mögül hirtelen egy magas, fekete alak emelkedett fel. A kezét kitérte. Laci két kézre fogta a botját és ütésre emelte. A rém hátraugrott, a pokrócz leesett róla és előttük állt hófehér hálóingben — Feri. Kacagott, kacagott, hogy majd a könnyei potyogtak. — »No ez sikerült! Hallottam, hogy a parancsnok úr szólt nektek a cigányok miatt. Sokáig nem tudtam elaludni, gondoltam, egy kicsit rátok ijesztek. Hahaha! Kálmí, te még mindig egész sápadt vagy!« — »A megijesztés nem igen sikerült — nevetett Laci is — ellenben ezer szerencséd, hogy nem próbáltam ki a fejedet botom erejét!« — »Az már igaz, ugyancsak nekem jöttél. No de most engesztelésül főzök nektek egy jó teát. Aztán úgymint én kerülök őrségbe

Zolival. Kálmí ugye hozol vizet!« — A három fiú a tűz köré heveredett s míg várták a víz forrását, Feri kalandos rabló történetekkel szórakoztatta őket. A régi betyárokról mesélt, a hirhedt szegénylegényekről, akik itt lakoztak a Bakonyban s éjjel indultak prédára. Az ő nagyapjuknál is jártak egyszer ott ittak, mulattak egész éjjel, nagyapja hozta nekik a bort a pincéből, még táncoltak is. Reggel aztán elmentek, nem bántottak senkit és nem vittek magukkal semmit.

Laci szórakozottan hallgatta, az esze egészen máshol járt. Kálmán borzongott: ma éjjel biztosan cigányokról és betyárokról fog álmodni. A teát áhitattal szűrösölték és a meleg jól esőn járta át tagjaikat. — »Már éjfél van, megyek felkelteni Zolit, no meg magam is felöltözködöm!« — Feri eltűnt az egyik sátorban, ahonnan csakhamar álmos dörmögés hangzott ki. Zoliba nehéz volt életet verni.

Laci még egy utolsó búcsupillantást vett a csillagokra melyek ma éjjel olyan jó barátai lettek. Kálmán pár pillanat alatt mély álomba merült mellette, de ő még soká hánykódott álmatlanul fekhelyén.

(Folytatjuk.)

Táborigimádság.

(Népdal nyomán.)

Este van már, késő este;
Estimához gyűltünk össze:
Szálljon égbe hő fohászunk!
Trónod zsámolyához, Urunk!

Leborulva adunk hálát,
Hogy Te ismét egy napon át
Sok veszélytől megőriztél
S jó munkánkban segítettél!

Édes Jézus, kérünk Téged!
Tartsd meg drága szüleinket.
Tábor végén hazatérve
Viszontlássuk egészségbe'!

Add áldásod testvérimre,
Minden buzgó s hű emberre:
Legyen Néked dicsőséged,
S adj minékünk békességét!

Könyörtlj, óh, szép Hazánkon,
Éledjen fel és viruljon!
Szünjék meg a Csonka-Ország,
Legyen Egész-Magyarország!!

Dr. Bánlaky Ödön-
cs. tiszti, 4. sz. BIK. csapat.

Az erdő.

Jelenet

Írta: SKORKA KÁROLY.

Örömet akarunk szerezni olvasóinknak, amikor a jelenet első részét mutatóba közöljük, mely az erdőnek cserkészsémmel és szívvel való pompás megfestése.

Szereplők: 1. 2. 3. 4. 5 cserkész.

ERDŐRÉSZLET. HAJNAL.

(Cserkészek jobboldalról jönnek, botokkal, hátizsákokkal. Kitárt lelkesedéssel ölelkeznek bele a tavaszi erdő sugaras ragyogásába.)

2. cs.: Itt nem látszik az évek futása, nem vénült meg a kavicsos ér...

1. cs.: A mély horizont pihegő színén az erdő csendje mostan is zenél.

3. cs.: Tömött bokorban régi fészek rekken.

4. cs.: Csírákat pattant a gyümölcsös ág.

5. cs.: Rothadt avarból zsiros gerjedéssel életre feslik millió virág.

2. cs.: A régi minden. Illat, fény, színek és régi hangon dalol a patak...

3. cs.: Harmóniába olvad össze minden s a nótás erdő szinte hallgatag...

1. cs.: Pedig hányféle szín szűrődik át a pompás erdő szálfahúrjain s a számtalan sok árnyalat-rezgsében mégiscsak egyként csendül meg a rím. Halljátok, hogy búg valahol a gerle? s hogy fátyoloz más halkfestésű mollt? Lágy, ábrándozó, finomlelkű nótá...

S a rigó, lám, fortissimo rikolt.

... Halljátok, ott egy fészek pereméről gyermekmadárkák

kérése gügyög. Ugy-e, de kedves...

Hallga, valahonnan a nótazajba bánat hangja nyög.

Ez is van itt. Szükséges árnyalása a rikító színeknek csupán.

4. cs.: Már nem is hallszik. Fürgé dalra gyujtott a kis szomorgó nagy sírás után.

1. cs.: Igen. A madár-élet kurta: nincs idő sírásra... s szebb is a víg ének —

De hallottátok? tán egy szarvas bögött ujjongva a forrás friss vizének.

Emez még durvább: bölömbika szomszéd nádasból a zajt így sikoltja túl.

És mégsem tít el a többitől, ő is erdő hárfáján csak egyszerű húr...

Ugye, mennyi hang! s mennyi árnyalatban! Külön-külön mind más-más hangulat.

Összefolyva, ugye, mily pompás zene, mit örök zengéssel ezer húr ad.

Külön-külön tán egy élénk szín bánt még; így, szétziláltan gyönyörtűség-keltő.

Nem lomb, madárdal, pataksacsogás, egy szimfónikus költemény: az erdő!

5. cs.: Az erdő!

2. cs.: színpompás élő költemény!

3. cs.: S rajt az Uristen boltozott ege, mint a mesék fényes tündércsarnoka!

4. cs.: Mint újratámadt gyönyörű regel...

1. cs.: Kábitó színek zsufolt sokasága!

A lelkem véled himnuszt muzsikáz.

Minden parányi lélek mozdulása

tebenned boldog, termő csuda nász.

Örök hozsánna fáid zizegése,

ölelkezés az Uristen honával...

A lélek innen könnyű rebbenéssel

a magasságok magasába szárnyal. —

A szellő itten, halljátok? susogva cirógatósan, lágyan fuvoláz:

olyan a zizegése, mint kibomló,

örökfolyású lágy, finom fohász. —

Te! imádságos, tisztafényű élet!

Te! millió kis harmat-cseppbe' rengő!

Nem fény, nem dal, nem pataksacsogás vagy,

pompás, égi templomunk vagy, erdő!...

5. cs.:

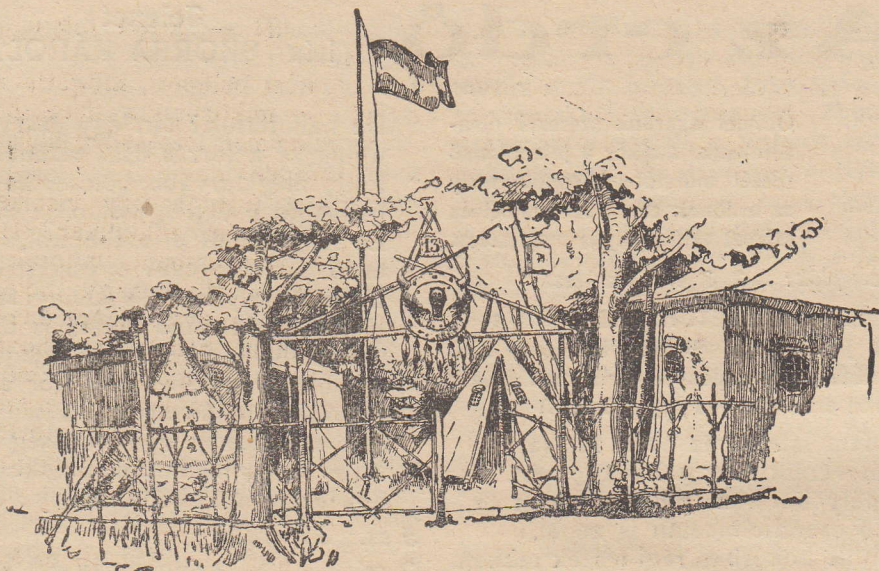
Pompás, égi templomunk vagy, erdő!

4. cs.: Minden szirmon szent oltár van itten.

3. cs.: Boruljunk le a selymes, tiszta fűre, ide van tán legközelebb az Isten.

(A cserkészek halkan leborulnak. Szünet.)

Ha munkád bármilyen súlyos is, mozdollyal ajkadon végezd!

Winnettou kísért . . .

laton tarajos vizén.

Az egyik nap délutánján, az alkonyati órákban szintén ilyen szomorú volt a tábori hangulat.

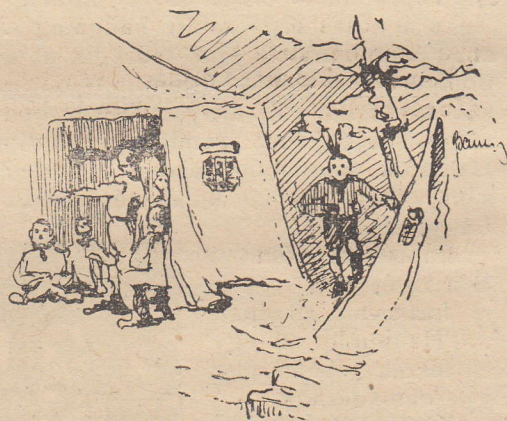
Ott gyülekezett össze a Turulok törzse a nagysátorban a Vén Főnök köré, aki már sok tavaszt látott s mesélt a fiataloknak.

A beszélgetés és mesélés közben lassan beesteledett, s a Vén Főnök egyszerre csak a régi indián világról, a Winnettou-ról s Old Shatterhandról, a nagy westman-ról beszélt. Mint kalandoztak együtt a végtelen prairieken, mint lettek elválhatatlan jóbarátokká . . . S élénk színekkel festette le az indián tábortüzeket, hol a harcosoknak szemük, fülük nyitva és észreveszik a közelítő ellenséget. Talán csak egy kis ág-reccsenést hallanak, s látják a bokor alján a sötétben foszforeszkáló, villogó szempárt . . . Óvatosan felhúzzák térdüket, lassan, mintha csak a fegyvertükkel játszanának és célbaveszik a fénylő szempár közevét . . .

Csendben, izgatottan hallgatják a fiatal Turulok a mesét . . . Lélekben ott járnak ők is a vad nyugaton . . . S a sátor sötét

ej ez a cserkésznaptár! Rossz időt jó-solt julius második felére és ígéretét kegyetlenül beváltotta. Nap-nap után zuhogott az égi áldás, a levegő lehűlt és a cserkészek szomorúan tekintettek végig a Ba-

mélyén, a sátor alján mintha valóban egy villogó szempár foszforeszkálna a sötétben. Vagy talán csak káprázat? Mert nem veszi észre senki és tovább folyik a mese . . .

Lefekvéshez készülődnek már a Turulok, midőn az egyik kis cserkész ijedten szalad a parancsnokhoz:

— Parancsnok úr, hiányzik a telefon a parancsnoki sátorban.

S szalad a másik is:

— Valaki járt az őrségsátorban!

A Vén Főnök lámpával kezében belépett a parancsnoki sátorba, mögötte a Turulok raja.

S valóban! A telefon eltűnt, egy öreg bakkancs szomorkodott a helyén. De eltűnt az irattáska is a csapatpénzzel együtt . . .

Valaki járt itt . . . Valakik kiásták a harci bárdot!

Halálos csendben állottak . . . Az asztalon papírlap feküdt, idegen helyezte oda. A Főnök felvette és fennhangon olvasá:

»Winnettou üdvözli a Turulokat és több figyelmet vár.«

* * *

Élt pediglen ugyanazon időben a Balaton partján, a sziklafészke közelében egy másik tábor. A felső részén nagy tűzön rotyogott a katlan, mely körül varázslók mormogtak sejtelmesen, élénk taglejtéssel kísérve titokzatos munkájukat... A sok mindenféle fűszer és szer után most kellett jelentkeznie a kis rejtelmes gnómnak, mely jövődöt mondott. S a gnóm jelentkezett, szel-

leme szétaradt a levegőben és jósolt: a mai vacsora kozmás lesz. És úgy is lön...

Benn a sátorban ezalatt csendben folyt a beszélgetés. Az öreg főnök is csendben gondolkodott s végül is megszólalt:

— Ássuk ki a Turulok ellen a harci bárdot, kik közelünkben tanyáznak...

A baglyok örömmel fogadták e tervet is, mert hiszen csak az volt fontos, hogy végeszakadjon az unalmas, esős életnek.

A tábor egyik kis zugába mentek, hol egy a földbe szúrt kis táblácska jelezte: »Itt nyugszik a harci bárdo!« Az öreg főnök ünnepélyesen kiásta, meglóbálta feje fölött és megkezdődött a harci tánc.

A harci lelkesedés közepette két sötét alak hagyta el a tábort és elvesztek az erdő sűrűjében...

Vacsora után a sátorban ismét csendben beszélgettek, midőn egyszerre csak bagolyhuhogás hallatszott és a következő pillanatban egy sáros alak bukkant fel a sátorajtóban.

— Uff! — kiáltá meglepetten az öreg főnök.

A kém belépett, mögötte a társa. S meséltek, miközben a fiatal baglyok feszült figyelemmel, lelkesedve hallgatták az öreg harcosokat...

— A turulok úgy viselkednek, mint a tapasztalatlan zöldfülték. Benn ülnek a nagy wigwamban, táboruk őrizetlen... Winnettouról, a nagy indiánról mesélt a főnök, meg gyanutlanul énekeltek: a sátor alján fejem benn volt. Elhoztuk a telefont, az irattáskát, melyben a főnök fegyverét és a törzs papírnuggetjeit őrizte, felforgattuk a tábort: a kihívás megtörtént...

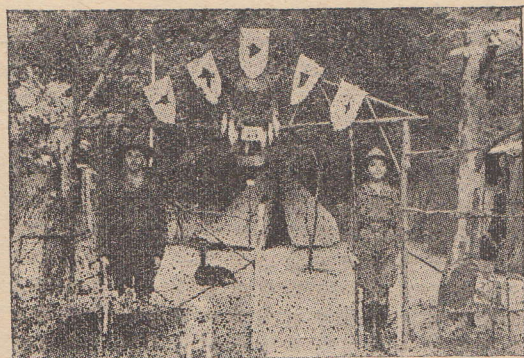
Megelégedett huhogás hangzott a táborban.

* * *

A harci bárdo egy teljes éjszaka és másnap délelőtt ki volt ásva.

Meglepetten állottak a turulok a sátor ajtajában. Odagyülekeztek mindnyájan és hire terjedt a többi merényletnek is. Semmi kétség, idegenek jártak a táborban, akik kihasználták a turulok sátorbéli szórakozását... És azt is tudták azonnal, hogy a látogatók csakis a baglyok lehetnek.

A bagoly törzs ezalatt lepihent. Támadástól még nem kellett tartani, viszont ők

támadásukat holnapra halasztották. Csak a két őr sétált kint a vak sötétségben izgatottan a felelősségtől.

Megérkezett a kém is, de társa hiányzott. Foglyul esett.

Éppen átadták az őrseget, midőn hirtelen füttyjel hangzott a hegyoldalban.

A két régi őr elindult a hang irányában. Egy hosszú alak világította a környéket, mintha tájékozódni akarna. Az idősebbik őr rögtön megismerte s felkiáltott:

— Hiszen ez a mi Tunnel testvérünk!

Kiderült, hogy a Tunnel, ki hosszú, magas termete miatt a prairien nyerte nevét, most érkezett tűzparipán a nagy városból.

Azután nem is történt semmi különösebb az éjszaka folyamán.

Reggel a harcra éhes baglyok egyébként is éhesek lévén, nagyszerű étvágyal fogyasztották el a kakaós reggelit és épen az utolsó duplázók vették ki részüket, midőn a kémek egyike nagy lelkendezve rohant vissza s pihegő hangon beszélni kezdett valami nagyszerűről:

— A turulok mosakodni mentek a Balatonhoz, csak alig néhányan maradtak a fogoly őrizetére . . .

Nagy lett erre a riadalom és az öreg főnök gyorsan összeállított egy vállalkozó csapatot. A fiatalok lelkes tüzzel megközelítették és megrohanták a tábor, hol nagy harc fejlődött ki. A turulok főnöke egymaga öt bagollyal küzdött, ravaszul elhúzva a küzdelmet, míg a Balatonnál mosakodó turulok futva megérkeztek és most már tulnyomó erővel estek a bagoly támadóknak. Nagyon gyászos eredménnyel hagyták el a baglyok a tábor. Öten maradtak közülök fogságban, a kínoszlophoz kötözve, csupán a régi fogoly használta fel a zavart szökésre és nyugodtan hazasétált reggelizni.

Közben a baglyok is tanácsoztak. Az öreg főnök megfeddte a meggondolatlan zöldfülüeket és az öt fogolyra bizta a szabadulást.

Winnettou eközben a Turul táborba osont és alig néhány lépésnyire kúszott az első wigwamhoz, szemben a kínoszlophoz kötözött foglyokkal. Egyszerre oldalról felbukkant egy turul harcos és megpillantotta egész hosszaságában a hasaló Winnettout, aki rögtön látta, hogy felfedezik és hamarosan készen volt tervével: elmenekül a táboron keresztül. Csendben maradt tovább, míg a turul el nem kiáltotta:

— Bagoly a táborban!

Abban a pillanatban Winnettou felpattant és nagy ugrásokkal a tábor közepén termett.

Meglepetésükben a Turulok egy másodpercre megállottak, s a nagy csendben felhangzott Winnettou szava:

— A Turulok harcosai zöldfülüek. Winnettou a táborukba megy és nem tudják elfogni!

Hanem lett is ezután nagy riadalom! A foglyok örömben éljeneztek, kiabáltak a turulok azonban még jobban túlharsogták őket.

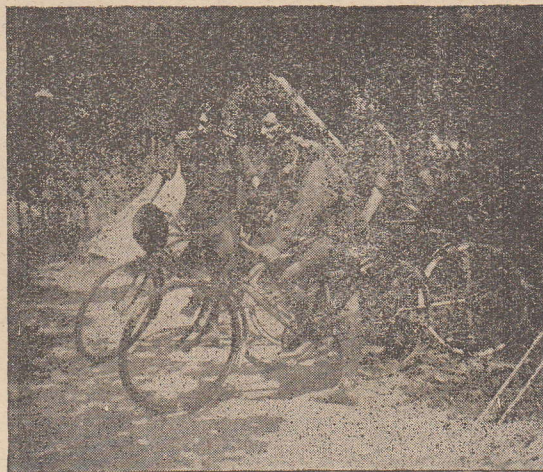
— Fogjátok meg! Eléje!

S bizony Winnettou elé álltak hárman, négyen is, hogy megragadják, azonban ő sem volt rest és nagy lendülettel belezaladt az egyikbe, aki félreperdült útjából.

A többiek utána szaladtak, de már nem érték el. Túl került a kis patakon, mely mögött már a bagoly őrszemek tanyáztak . . .

* * *

Dél felé egy bagoly harcos jelentkezett a turul őrszemeknél, fehér kendővel kezében.

Felvezették a táborba és néhány perc múlva ismét működött a telefon a két törzs között. A törzsfők tárgyalak egymással, megállapították a béke feltételeit és megszüntették a harcot. *Ezermester cserkész.*

Mi is az az „Ingonjama“?

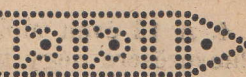
Az ingonjama az egyedüli „dal“, amelyet Angliában járt csapatunknak ott megtanulnia sikerült. Hiába nótáztunk órákhosszat, nem lehetett megszólalásra bírni az angolokat: az volt a refrén, hogy „nagyon szívesen hallgatjuk, de mi nem tudunk ilyen vigak, kedélyesek lenni.“ Végre *grammofonból*, melybe maga Baden-Povell főcserkész énekelte bele, megtanultuk a fentcímzett *zulukaffer harci dalt*. Az angol ebben is főképp az exotikumot keresi.

A csapat körbe ül a tábortűznél, taktusra veri a térdét és hős harcosát dicsőítvén, imígyen magasztalja:

Ingonjama, gonjama
Invabu!
Jabu, jabu,
Invabu.

Magyarul:

Ő nagy hős, ő oroszlán,
Oroszlán!
Sőt még annál is több,
Ő viziló.

Intézőbizottsági határozatok.

1. A cserkésztszti vizsgáztatás módozatai:
 1. §. A cserkésztsztek vizsgáztatása kerületenként, külön e célból összeállított bizottság előtt történik.
 2. §. A vizsgáztató bizottság a következőkből áll: 1. a kerület elnöke, vagy társelnöke. 2. az országos ellenőrző megbízott vagy ennek javaslatára az M. Cs. Sz. kiküldötte. 3. végül két a kerülethez tartozó cserkésztszti, akik a cserkésztszti vizsgát letették és a bizottságba meghívásuk idején csapatmunkát végeznek. 4. kerületi főtisztár. 5. a jegyzőkönyvvezető.
 3. §. A vizsgáztató bizottság elnöke a kerületi elnök vagy társelnök, aki az egész vizsgáztatást vezeti és maga is kérdezhet. Ugyanigy kérdezési joga van a bizottság többi tagjainak, a jegyzőkönyvvezető kivételével.
 4. §. Szavazati joga csak a vizsgáztató cserkésztszteknek, az elnöknek és a főtisztárnak van.
 5. §. A bizottság a jelöltek vizsgájának elfogadása tárgyában a megejtett vizsgálat után szótöbbséggel dönt. Egyenlő szavazatszámok esetén a bizottság azon felének szavazata döntő, amelyhez az elnök csatlakozott.
 6. §. A cserkésztszti vizsgának két része van: elméleti és gyakorlati része. A gyakorlati rész megtartását is ugyanazon bizottság eszözi.
 7. §. Ha a vizsgabizottság a jelölt vizsgáját nem fogadja el, a jelöltet a vizsgának 6 hónap múlva leendő megismétlésére utasítja.
 8. §. A cserkésztszti vizsga anyagát illetőleg a kiképzési szabályzat IV. fejezete marad érvényben. A vizsga tárgyai közül azonban különös súly helyezendő a) a cserkésztsz törvény alapos, mélyreható ismertetésére, b) a cserkészmozgalom céljának átértésére, c) a vezetők és őrsvezetők könyvének alapos ismeretére, d) a fiukkal való gyakorlati foglalkozás (paedagógiai érzék) megfigyelésére.
 9. §. A vizsgálat napjának megállapítása a ker. I. B. feladat irányadó, azonban a vizsgáztatások jelentkezése esetén havonta tartandók meg.
 10. §. Az orsz. ell. megbízott vagy helyettese a vizsgáztatás befejeztével a jelöltek képesítése tárgyában véleményt nyilváníthat. A bizottság határozata ellen nyilvánított külön véleményének felfüggesztő hatálya van. Az ilyen jelölt a fogadalmat le nem teheti, igazolványt nem kaphat, a cserkésztszti vizsgának megismétlését a M. Cs. Sz.-tól

kérelmezheti, mely őt a kebelében alakított „ellenőrző cserkésztszti vizsgabizottság”-hoz utasítja. Ez a vizsgabizottság ellenőrző vizsgabizottság ellenőrző vizsga idején a kérelmezővet közli és őt levizsgáztatja. Meg nem felelése esetén az ellenőrző vizsga napjától számított egy éven belül a cserkésztszti vizsgára nem bocsátható.

11. §. A vizsgára való jelentkezés a ker. főtisztári hivatalnál eszközzendő, ahova a kérelem mellékleteképen a Sz. Sz. IV. f. 1. pontjában megkövetelt előfeltételek igazolására alkalmas iratok is egyidejűleg betérjesztendők.

12. §. A vizsga eredményéről a vizsgázó bizottság minden alkalommal, a vizsgáztatási jegyzőkönyv másolatának bemutatása mellett a Szövetségnek jelentést tesz, illetőleg a jegyzőkönyvet és a vizsgálat eredményét tartalmazó jelentését a beküldött tisztigazolási kérelmek mellé csatolja. A szövetségi központi ell. vizsgabizottság vizsgáztatásának eredményéről az illetékes kerületet értesíti és az O. I. B.-nek jelentést tesz.

13. §. A vizsgabizottságok a vizsgára jelentkezettekről állandó névjegyzéket vezetnek, a legfontosabb személyi adatokon kívül a vizsga eredménye is beirandó.

14. §. A segédtiszti vizsgaanyaga a tisztivizsga, melyet azonban a vizsgázott csapat parancsnoka vesz ki a jelöltől, a fogadalmal együtt.

2. Szövetségi tisztviselő saját csapata ügyében el nem járhat, hanem minden olyan esetben, amikor a csapattiszti és szövetségi tisztviselői minőség valakinél bármely okból összeütközésbe kerül, az illetőnek kötelessége ezt a körülményt a M. Cs. Sz.-nek bejelenteni, amely helyette, mint szövetségi tisztviselő helyett más szövetségi tisztviselő kiküldéséről gondoskodik.

3. A csapatok vagy más cserkészalakulat által rendezett cserkészünnepélyt a rendező bizottság, illetőleg az illetékes csapat szervezőtestület előzetesen a Magyar Cserkészszövetségnek, illetőleg a kerületeknek bejelenteni köteles. A bejelentésben az ünnepély ideje, helye és tárgysorozata, valamint lehetőleg a szereplők nevei tüntetendő fel. Az ünnepségre a Magyar Cserkészszövetség illetékes kerülete a kerület ellenőrző megbízottat vagy annak útján más hivatalos képviselőt küld ki, aki az ünnepély lefolyásának cserkészszerűségét ellenőrzi és annak lefolyásáról a kerületi elnökségnek, a cserkésztsz törvények megsértése esetén pedig az országos ellenőrző megbízottnak is jelentést tesz.

4. A 12 éven alóliak cserkészkedésének elnevezésére négy indítvány volt: apród, farkaskölyök, bocsk, kiscserkész. Az I. B. 16 szóval négy ellen a *kiscserkész* nevet fogadta el.

5. A *leánycserkész* megszüntetéséről hozott határozat *végrehajtását* az I. B. a leánycserkész Intézöbizottság újabb kérelmére hat hónapra felfüggesztette azzal, hogy ez alatt az idő alatt meg kell alkotni a leánycserkész külön országos szervezetét.

1. Javítások: a decemberi számban 200. szám alatt közölt csapat székesfehérvári, 204. szám alatt közölt pedig veszprémi; Budapesti I. kerületi Fehérsas-téri csapat száma 205.

2. Elvesztett tárgyak: A kiállításról visszamaradt egy naptáviró. Május hó 25-ike óta a hivatalos helyiségben maradt egy szemcsiptető.

3. Felkérem a budapesti csapatok parancsnokait, hogy szolgálatos cserkész értesítés szerint pontosan küldjenek, hogy fennakadás nélkül bonyolíthassuk le a kiértésléseket.

Részjegy jegyzési felhívás!

A Magyar Cserkészszövetség Országos Intézöbizottságának 1922. december hó 15-én kelt határozata alapján a Magyar Cserkész ifjusági lap és a Magyar Cserkész könyvei kiadásával járó anyagi terheknek és felelőségnek átvételére egyelőre 500,000 K alaptökével a cserkészvezetökből és a cserkésztest barátaiából megalakul a

Magyar Cserkészszövetség kiadóvállalata.

Az alaptöke biztosítása 1000 darab egyenkint 500 (ötszáz) korona névértékü részjegy kibocsátása után történik.

A jegyzést levélben Gerö László szövetségi társelnökhöz kell bejelenteni s egyidejüleg a jegyzett összeget a Magyar Cserkész ifjusági lap 31428. sz. postatakaréki csekkszámájára kell befizetni (a befizetés bármely póstahivatalnál eszközölhető, csekklap a kiadóhivatalban rendelkezésre áll, kívánatra kiküldjük).

Egy egyén (csapat, örs) jegyezhet egy vagy több 500 koronás részjegyet.

Az első aláírások eszközölöit, mint alapítókat, a Szövetség azzal a joggal ruházta fel, hogy kinevezzék az első vezetöséget s döntsenek résztjegyzök jegyzéseinek elfogadása felett.

A jegyzések mielőbb, de legkésőbb 1923. február 20-ig eszközözendök. Az el nem fogadott jegyzésekre teljesített befizetések e határidö elteltekor póstatakaréki úton visszautaltatnak. Az elfogadott jegyzések teljesítőinek ugyanakkor megküldetik az alakuló gyüléls meghívója.

Felhívjuk mindazokat, akik a cserkészszajtó sorsát szívükön viselik, hogyha a cserkész-irodalom szükségessége felöl valóban megvannak gyözödve, — vegyenek részt jegyzéseikkel a töke összehozásában s nyerjék meg résztvételre mindazokat, akik igaz, öszinte barátai ügyünknek.

Idegenek, kívülállók résztvételét nem kívánjuk, vállalkozásunk mindenkor altruista jellegü leend, a nyerészkedést ezentül is ki fogjuk zárni s így a befizetett tökének biztosításán kívül csak a minimális kamatoztatást ígérhetjük.

Az alapítök.

Közlemény.

A budapesti kir. törvénszék, mint cég-bíróság 1922. november 17-én kelt Cg 16753 számú végzésével a

Magyar cserkészek takaré- és hitelszövetkezete mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja céget a kereskedelmi társas cégek jegyzékébe bevezette.

Erröl az alapító jegyzésben résztvett tagokat azzal a figyelmeztetéssel értesítjük, hogy jegyzett tökéjük $\frac{2}{5}$ részét és az üzletrészenkinti 10 korona járulékot — amely felerészben a tartalékalap növelésére, felerészben a felszerelések fedezetére szolgál — 1923. február 1-ig a szövetkezet 49593 csekkszámájára — amennyiben még eddig be nem fizették volna — annál is inkább fizessék be, mert a befizetés elmulasztása *egyfelöl, minden további felhívás nélkül* a szövetkezetből való kizárást vonhatja maga után, másfelöl a februárban megtartani szándékolt közgyülésen teljes jogu tagként csak azok jelenhetnek meg, akik kötelezettségeiknek eleget tettek.

Itt említjük meg, hogy az alapító jegyzékben (1922. január 29.) résztvett 179 tag 2646 üzletrészszel s ez a szám 1922. december 20-ig 272 tagra és 4260 üzletrészre szaporodott. A jegyzett összesen 426000 K üzletrésztökből ugyanezen időpontig 381967 K be is fizettetett.

Az *üzletrészjegyeket* — azoknak, akik jegyzésüket teljesen befizették, a *közgyülés után* szolgáltatjuk ki. Az üzletrészjegyek *összevontak* lesznek, azaz — az egyes darabok mellett — 5, 10, 25, 50, 100 darabos egyesített üzletrészjegyek adatnak ki.

Tekintettel arra, hogy az üzletrészjegyek előállítási költsége a tagokat terheli s így aki például 3 üzletrészt jegyzett, az 3 üzletrészjegyet kap, de akinek a jegyzése 5 vagy 10 vagy 25 stb. darab, az csak egyetlen okmányt (összevont üzletrészjegyet), s így *csak egy* üzletrészjegy nyomtatvány költsége terheli — igen ajánlatos, hogy azoknak, akiknek jegy-

zése nem 5, 10, 25, 50 vagy 100 darabra szól, *egészítsék ki jegyzéseiket* ezekig a darab-számokig.

Uj jegyzések természetesen mindenkor be-nyújthatók és jegyezhető egy üzletrész (100 K + 10 K) vagy ennek többszöröse.

A szövetséget üzletrészek fontosabb ágai ezidőszerint:

- a) *betétkeselés*: takarékbetétekre 6% -ot, kötött betétekre 8% -ot fizet
- b) *biztosítások*: speciális ág a *cserkész-baleselbiztosítás*
- c) *hitelnyújtás*: (kihelyezés 1921. december 20-án 890,000 K).

Közelebbi felvilágosítást mindenről az igazgatóság (Budapest IV., Váci utca 62. I. 15.) készséggel nyújt.

Az igazgatóság.

Az irodalmi bizottság kéri annak a meg-állapítását, hogy a lap szellemi tartalma nem tartozik a bizottság hatáskörébe, hanem a szerkesztőségbe, érte a szerkesztő felelős.

Minden olyan ügygel tehát, amely a lapunk szellemi tartalmára vonatkozik, mindenkor a szerkesztőséghez forduljunk.

Kimutatás azokról a csapatokról, melyek még mindig nem előfizetők.

8. E. R. K. I. E., 11. Bocskay, 13. Fehér-sas, 31. Kossuth, 34. Turul, 36. Herman Ottó, 93. Erő, 94. Szent István, 99. Mátra, 100. Bükkös, 105. Dunaföldvár, 109. Apponyi, 113. Ref. egyház Monor, 143. Központi, 148. Ev. iskola Tab. 149. Róm. kat. iskola Tab, 150. Iparostanonciskola Tab, 151. Turul, 162. Irinyi, 163. Turul, 169., 173. VI. ker. főreál, 178. P. V. P., 180. Kárpát, 190. Egyetértés, 193. Baross Gábor, 194. Széchenyi István, 198. Pál, 200. Szent László. Összesen 29 csapat. Végtelenül sajnáljuk, hogy nincs módunkban ezeknek a csapatoknak köszönetet mondani támogatásukért, együttérzésükért.

Szerk.

A 177. „Mikes“ csapat tévedésből került a decemberi kimutatásba!

K Ö N Y V E K

Forrongó lelkek. *Cserkészregény, írta Farkas Gyula. A „Magyar Cserkész“ könyvei 43—46 száma. Ifj. Gerritsen Vilmos rajzaival. 160 oldal, ára 100 korona.*

A szegény az azóta megszűnt székesfehérvári „Törekvésünk“ hasábjain jelent meg. A „Magyar Cserkész“ a karácsonyi könyvpiacot gazdagította most könyvalakú kiadásával, hogy értékeit minden magyar cserkész számára hozzáférhetővé tegye. Értékére különösen jellemző, hogy egyidejűleg német nyelven is megjelent. Szerzőjének hozzánk való munkatársi viszonya nem engedi meg, hogy szívünk szerint ünnepeljük, legyen szabad mégis feléje kiáltani a messze idegenbe: köszönjük!

Lovagiasság. *Irta Szöllösy István, az 1. Brkie tisztje. A „Magyar Cserkész“ könyvei 40—42. száma 100 oldal. Ára 100 korona. 20 képet és címlapot rajzolt hozzá Bánszky Zoltán cs. tiszt.*

Nagy örömmel adunk hírt arról, hogy a karácsonyi könyvpiacón megjelent ez a kiadványunk, mellyel utat mutatunk az új lovagi eszme követőinek. Programmunkhoz hiven, pozitív irányítást kap e nemes könyvben vezető és cserkész egyaránt. A magyar történelem ragyogó jellemeinek fényénél vezet végig a szerző a lovagiasság iskoláján, a régi és az új lovagiasságon. Nem lehet teljes magyar cserkész, aki eszméit szívébe nem fogadja.

Légy résen! Kalandos cserkészregény Irta Nógrády László, Budapest, 1923.

A cím és csak a cím kényszerít arra, hogy foglalkozzunk vele. E hasábjakon már a tavaly megjelent »Háború a Balatonon« regényénél is megjegyeztük, hogy csak a cégér, a címlap átlát »cserkész« regénnyel, de a tartalomból kitűnik, hogy a cserkészzel semmi közönsége nincs.

A szerző kedves diáktörténetet írt az ifjúságnak, fordulatos érdekes olvasmányt. Ennek kritikájára nem térünk ki. De tiltakozunk az ellen, hogy e történetnek a cserkészethez valami köze lenne. A szerzőnek, a rajzolónak, a házi bíráló bizottságnak egyaránt sejtelme sincs a cserkészetről. Valami divatos áramlatnak gondolták, mely köntösnek kapós lehet. Ez az üzleti értékesítés, a cserkészeszme pellengérré állítása, ami nem méltó dolog. A rajzó és a bíráló nem köteles ismerni a cserkészetet, de a szerző részéről bántó az a semmibevevése minden cserkészszerüségnek.

A mozgalmat érezzük támadottnak ezzel a felületességgel és védekezünk ellene.

A regényben kb. 500 cserkész 60—70 km-en játszik, itt szerző utasítása szerint kürtjellel fujnak le (!); előbb csinálnak haditervet, aztán *választanak* »csapat« parancsnokokat (35. lap); a jelölésnél Csike és Csomó szegények — hűen a szerzői utasításhoz — *összeverekedni* készülnek (37.

lap); a cimlapon nagynehezen odarajzoltak egy kajlakarimájú népházi sárga »panamaszalmakalap« utánzatot a tavaly óta megsárgult ruhájú cserkész fejére, de belül már megint *fehér* és *kéksapkások* szerepelnek; arról azonban szó sincs, hogy az órs, a raj, csapat fogalmat csak egyszer is helyesen használná, — két év kevés volt ahhoz, hogy megtanulja azt az egyszerű dolgot, hogy »órs« az nem személy, hanem 6—8 tagú *egység* stb.

Kár volt cserkészregénynek nevezni. Hogy mit tartunk cserkészregénynek, azt mutatják a megjelent *Gyökössy* és *Farkas* regényeink és a mai számunkban kezdődő új *Farkas* regény. (18.)

Dr. Teleki Pál gróf—dr. Bezdek—dr. Karl: Zsebatlasz 1923. A Magyar Földrajzi Intézet az idén 190 oldalon, 9 színes és számos szövegközi térképpel és ábrával adta ki nagysikerű földrajzi évi beszámolóját. *Főcserkészünk* betegágyából irányította a földrajztudomány mai állásáról tájékoztató mű szerkesztését, mely a nagyközönségnek, tanárnak és tanulónak egyaránt kielégíti érdeklődését. *Főcserkészünk* cikkén kívül, még négy cserkészember közleménye található benne. Dr. *Cholnoky* Jenő egy. tanár, ki annyiszor nyilatkozott szeretettel a cserkészet mellett, »A földrajz fejlődése az utóbbi években« címmel, dr. *Prinz* Gyula egy. tanár, a cserkész-csajka tervezője »Térképek az állam szolgálatában« címmel, dr. *Fodor* Ferenc egy. m. tanár, főcserkész titkár »Az angolszász nagyhatalmak« és lapunk szerkesztője »A cserkésztábor geografiája« címmel cikkeznek. A Zsebatlaszt melegen ajánljuk. Ára 125 korona.

Dr. Károlyi János: Magyar nemzeti káté. A Magyar Középiszkolai Tanárok Nemzeti Szövetsége pályázatán első díjjal jutalmazott pályamunka. Budapest, 1922. 62 oldal.

Ami a mai nemzedékben öntudatlanul él: Magyarország megcsonkításának világtörténelmi gyalázata, annak minden idők számára öntudatosra kell válnia, prófétai hitvallássá kell kiépülnie, amely nemcsak egy-két irredenta jelszóban, hanem az egész magyarság legjózanabb öntudatában, tudományában és sportjában, ünnepeiben és hétköznapijában benne lobog és teljesíteni fogja világtörténelmi hivatását. Az irredenta eszmének ehhez a beépítéséhez járul hozzá dr. Károlyi János könyve és a magyar cserkész, aki nem jelszavaknak, hanem tényeknek, elhatározásoknak és tetteknek embere, nem mulaszthatja el, hogy hazánk mai sorsának és jövőjének kérdéseiben a legalaposabb tájékozást meg ne szerezze. A Nemzeti Káté a történelemírás objektív adatain tárja fel előttünk a trianoni békével megpecsételt helyzetet, amelynek mindennapi kérdéseire meg kell tudnunk adni a feleletet. Ezekben a feleletekben van a nemzetnek tulajdonképeni irredenta esküvése, amely el nem halkulhat, míg a nemzet fiai önmagukért gondolkozni tudnak.

Ugy gondoljuk, hogy a Nemzeti Kátét mindenestre órsi órák és táborig esti megbeszélések tárgyává kell tenni és elengedhetetlen, hogy minden cserkészünk ezekről a kérdésekről tájékozva legyen. (R. M. 3. Óreg Fecske csapat.) *Kreutzer* A.

A tiszta férfiúság. Irta dr. Tóth Tihamér. IV' bővített kiadás. („Élet“-nyomda.) Ára 250 korona. „Nem ismerem magyar könyvet, amely annyi érzékkel nyúlna a nehéz kérdéshez, mint ez“ mondta róla *Sik Sándor*. Igazi megtisztelés az olvasása és minden serdült cserkésznek el kell olvasnia. Harag a könyvből a rettenetű erő, a belső meggyőződés ereje. Egy részét sem lehet kivenni, nem lehet belőle szemelvényt adni, olyan egy, olyan egész, mint a megmintázott szobor. Stílusművészete megkap és többé nem ereszt el. A rajzai kevésbé sikerültek, messze az előadás mögött maradnak, szinte szegényeseknek éreztük őket.

A könyv biztos vezető minden szavában, amelyekből kiáradó szeretetnek lehetetlen ellenállni, csak a romlottság vonhatja ki magát alóla. Tanítása tiszta és határozott, mondhatjuk erélyes. A könyv valóságos jótétemény, melegen ajánljuk. (18)

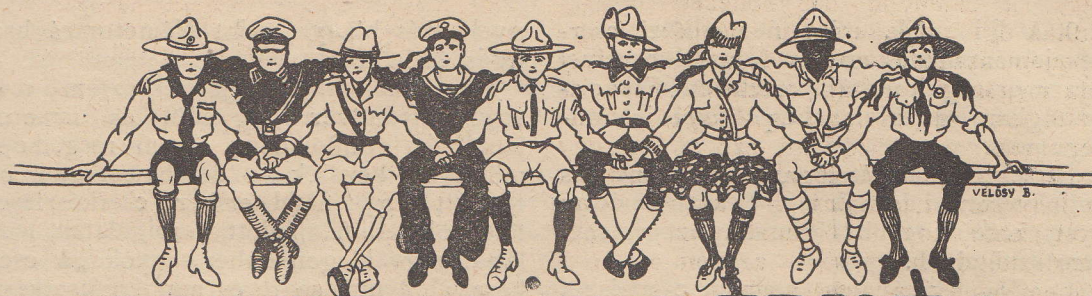
Az ügyetlen pulyka... Az alföldön figyeltem meg egy alkalommal kb. 20—22, csapatban legelésző pulykát (az alföldön általában fehér pulykák vannak). Egy közelükben kapargáló csirke, meglátva egy kövér szemet az egyik pulyka előtt, szemtelenül felkapta és elszaladt vele. A pulykák sem voltak restek és a meglopottnak egy rövid haragos *kluk-kluk* kiáltására, mint egy jeladásra, üldözőbe vették a magányos csirkét, hogy bosszut álljanak megrabolt társukért. Ez azt bizonyítja, hogy közöttük nagy az összetartás. Sorba mentek a vezérük után és egy sem kísérelte meg, hogy rövid uton a tolvaj elé kerüljön. Ha a csirke kanyargott, ők is mindnyájan úgy követték, mint a kanyargó libasor, ami azt bizonyítja, hogy a pulyka elég ostoba állat. Figyeljétek meg, hogy ha őket üldözik,

milyen magatartást tanusítanak s hogy egy csomóba menekülnek-e?

A legtöbb élőlénynek van kezdetleges nyelve. A pulyka, ha zavartalanul szedegethet, akkor csak ritkán és csendben, egyszer-kétszer hallatja a fenti hangot, ha háborgatják, sokszor és kiabálva. Figyeljétek meg, hogy más-kor egymás között hogy beszélgetnek. *F. E.*

*

A Magyar Cserkészszövetség kiadvállalatát főképp azok kedvéért szerveztük, akik ismételtelen meleg, őszinte érdeklődéssel kérdezték: miben segíthetnek, hogy gyakrabban megjelenő és még terjedelmesebb lapot kapjanak. Az a hitünk, hogy csak cserkészpénzből is meg lehet azt csinálni. Figyelmeztünk ehelyt is mai felhívásunkra azzal, hogy bis dat, qui cito dat!

CSERKÉSZTESTVÉRISÉG

Mit határoztak Párisban?

Tájékoztató közöljük azt a 15 pontot, melyben a július hó 22-től 29-ig Párisban tartott világszervezetet a maga határozatait összefoglalta. Olvasóink emlékeznek rá, hogy *Sik Sándor dr.* tiszteleti tag vezetésével háromtagú bizottság képviselte Párisban szövetségünket. A szöveget külügyi titkárunk szíves fordítása szerint adjuk.

Harminc nemzet 140 képviselője a következőket határozta:

1. Szavazások alkalmával minden nemzetnek hat szavazata van, melyek az esetben, ha az illető nemzetnek több szövetsége van, azok között osztatnak meg.

2. Kilenctagú végrehajtóbizottság választatik, melynek feladata, hogy a kétévenként tartandó konferenciák között felmerülő ügyeket elintézzze. A következő konferenciáig megválasztottak: *Carpegna Mario* gróf, *Hampton Iorg*, *Herrick T. Myron*, *Lieberath Ebbe* őrnagy, *Marty H.* gróf, *Sir Alfred Pickford*, *Schiff L. Mortimer*, *Svojsik A. B. dr.*, *Teuber Imre*. A bizottság feladatai a következők: A kellő vizsgálatok megajtése után és a bejegyzett szövetségekkel való megbeszélés után az elismerésért és bejegyzésért folyamodó szövetségek felvétele. Amennyiben három nemzet ellenzi, a felvétel kérdése a következő konferencia elé vitetik. A következő nemzetközi konferencia beosztásának és programjának megállapítása. A nemzetközi iroda pénzügyeinek felülvizsgálása. A nemzetközi iroda igazgatójának kinevezése és hatáskörének megállapítása. A nemzetközi konferenciák képviselője a kétéves vacuum alatt és a nemzetközi iroda vezetésére szükséges szabályzatok és változtatások megállapítása. A bizottság megtüresedett helyeinek újra betöltése. A főcserkész és a nemzetközi iroda vezetője ex officio tagjai a bizottságnak, azonban szavazatuk nincsen.

3. A konferencia újból elismeri *Sir Robert Baden-Powell*-t, mint a világ főcserkészét és leszögezi abbéli meggyőződését, hogy a Scouting for Boys-ban lefektetett elvek oly

alapvetőek, hogy alkalmasak az összes fajok és nemzetiségek által való elfogadásra. A cserkészlet megalapítójának kifejezi háláját, mellyel a világ ezen módszer feltalálásáért és annak az összes nemzetek között való terjesztéséért tartozik.

4. A kongresszus azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy az 1920. évi londoni „Jamboree” határozata folytán felállított nemzetközi iroda és annak első igazgatója, *Martin H. S.*, igen nagy érdemeket szerzett a különböző nemzetek szövetségei között létrejött testvéri viszony előidézésében és ezért *Martin* úrnak háláját fejezi ki önzetlen munkálkodásáért, látóköre szélességeért, tapintatáért és udvariasságáért, melyeknek ismételt tanujelét adta.

5. A konferencia háláját fejezi ki mindazoknak, akik a jelen összejevetel előkészítésén fáradoztak, a francia kormánynak, Páris városának, a francia bizottságnak, *Marty* úrnak, a tolmácsoknak és segítőknek és végül mindazoknak a fiatal cserkészeknek, akik küldöncökként és más módon tettek szolgálatot mindenkor értelmesen, udvariasan és szolgálatra készen.

6. A konferencia kifejezi azon óhaját, hogy mindazokkal az intézményekkel és személyekkel együtt működhesen, akik az ifjú nemzedék boldogulása és egészséges nevelése érdekében dolgoznak.

7. A konferencia elhatározza, hogy a fiatalleányok azon mozgalma, mely a leánycserkészletnek felel meg, ne használhassa a cserkész elnevezést, vagy valamely ehhez hasonló kifejezést, mely alkalmas arra, hogy a cserkészmozgalommal való összetévesztésre adjon alkalmat. Ugy látszik, hogy a legjobb eredmények akként éretnek el, ha a két mozgalom teljesen különváltan, azonban teljes egyetértésben dolgozik.

8. Tudomására hozandó mindazon érdekelt hatóságnak és személynek, aki gyermekvédelemmel foglalkozik, hogy a cserkészmozgalom az ifjúkori bűnözés hathatós fegyverének és ellenszerének használható.

9. A lilomnak, mint nemzetközi cserkészjelvénynek elfogadása lehetetlen, mivel egyes országokban (nevezetesen Franciaországban) a lilomnak politikai jelentősége van.

10. Ezentúl a „Jamboree“ csak francia és angol nyelven jelenik meg és az ily módon nyert oldalak több közlemény megjelenésére szolgálnak.

11. Nem kívánatos, hogy a cserkészzet kötelezővé tétessék.

12. A lehetőség és az egyes nemzetek fiai érdekeinek szem előtt tartásával azon országokban, ahol több szövetség működik, ezek törekedni fognak az egyesülésre és amennyiben ez nem volna lehetséges, meg fognak egyezni egy közös külügyi megbízott személyében.

13. Tekintettel a cserkészvezetők nevelésének azon lehetőségeire, melyek a főiskolai „öreg cserkész“ egyesületekben vannak lefektetve, a konferencia elismeri és továbbfejlődésre hívja fel a „Főiskolai cserkészek körét“, mely a cserkészszervezés fejlesztésére kiválóan alkalmas.

14. Az egyiptomi, iraki és albán cserkészszövetségek elismertetnek és a nemzetközi iroda kötelékébe felvételnek.

15. Mexico és Szíria ily irányú kérése a végrehajtó bizottsághoz tételik át.

Ausztriai és Németországi tapasztalataim.

Az elmúlt nyár végén nekem is alkalmam jutott, hogy az osztrák és német tábori életbe nyerjek bepillantást. Régi vágyam volt, hogy a mi munkánkat összehasonlíthassam más nemzetekéivel. Tapasztalataimat szárazon közlöm, mert itthoni táborlátogatásaim meggyőztek annak szükségéről, hogy egymást kell először megismernünk.

Szeptember hó 7-én indultam el Budapestről és másnap Bécsben voltam, az osztrák szövetség irodájában. Három napi ottartózkodás után, mely idő alatt főleg vezetőkkel voltam együtt — kimentem egy Mödling melletti tiszti táborba, ahonnan Németországba, és visszajövet Salzburgba utaztam. Itt szintén cserkészekkel töltöttem rövid időmet. Az osztrák munkába tehát Bécsben, a Mödling melletti tiszti táborban és Salzburgban nyertem bepillantást, ha ez utóbbiakat egyáltalán ide sorolhatom, mert ők a Deutscher Pfadfinder Bund-hoz tartoznak.

Cserkészekkel keveset voltam együtt. Mindig udvariasak voltak és előzékenyen vezettek városaikban. Jó kedélyű és jó lelkületű fiuknak látszanak. A nagyobb fe-

gyelmezés hiánya, mint Németországban, itt is észlelhető.

Egy alkalommal éjjel érkeztem meg egy pályaudvarra egyedül és ismeretlenül és gondolkozva álltam meg, hogy mihez is kezdjek, — de hamarosan ott termett egy fiatal ember, cserkésziesen üdvözölt és felajánlotta szolgálatait, mert látta, hogy idegen ember vagyok. „A cserkész, ahol tud, segít és minden cserkészt testvérének tekint.“ — Itt éreztem először, hogy mit jelent egy mozgalom világszervezettsége, de önkéntelenül is arra gondoltam, hogy így fogadnának-e engem az oláh s a cseh cserkészek is?...

Meg kell még említenem, hogy majdnem egy egész napot töltöttem együtt egy francia vezetővel és négy cserkészzel. Az értekezés nyelvén, a németen kívül még a fonómimika összes létező jeleit is használtuk. Azonban sem a kedélyes beszédmód, sem a fiuk állandó jókedve sem birtak velem „mindent“ elfeledtetni. Mödlingben esőben, sárban találtam meg a tábort, egy hatalmas fenyőerdő szélén, ivóvíztől nem messze, fürdő vizük azonban nem volt. Sátorok hiányában deszkából épített házacskákban laktak. Az ajtótól jobbra és balra egy-egy szalmával bélelt, kb. 40 cm. magas, vékony fenyőszálakból készített ágyakon feküdtek. A házacskákat nem vonták be kátránypapírral, ezért az esővíztől átvivódott deszkák a levegőt dohossá és egészségtelessé tették. A tábor területét a sár miatt, a közelből hozott tölgy levelekkel szórták fel, s az utakat is ezzel tették némileg járhatóvá. Épített tűzhelyet használtak, átdozható vas fedőlappal és ajtóval ellátva. A tűzhelyeket az esőtől egy deszkatető védte meg. Főző edényeket s az evőeszközöket a tető alatt elhelyezett egyszerű fiókos állványra rakták. A táborban összegyűlt szemetet messzebb fekvő helyekre vitték, mert ottlétemkor a szemetgödrök még nem készültek el. A táborozás célja: tisztképzés és a különböző nemzetek egytáborba tömörítése által „a világbéke gondolatát szolgálni“ az angol »Gillvell Park« tábor után, melyet az utolsó részletig lemásoltak. A tisztképzés módszere abban nyilvánult meg, hogy a résztvevőknek elsősorban a jó cserkész minden teendőjét kellett elvégezniök, tehát mint cserkész fiuk szerepeltek.

Még annyit, ha a komoly osztrák törekvésekben önállóság is lenne, akkor munkájuk igen értékes volna.

Eszembejutnak ismét a salzburgi cserkészek, hogy osztrák létükre elszakadtak saját szövetségüktől és csatlakoztak a testvér német mozgalomhoz, mert ez nagy

nemzeti önérzetet lehel feléjük, erős nacionalizmust, amely erőt és indítást is ad és önmagából is tud táplálkozni és csak ezért fog tudni romjaiból újból felépülni is.

Bécset elhagyva, Berlinbe utaztam, ahol *dr. Farkas Gyula* németországi megbízottunk bemutatott a Neupfadínderek vezérének Martin Voelkelnek, aki egy este vacsorára is meghívott és ez estén feledhetetlen kedves vendégszeretetét élveztük.

Házigazdánk vacsora után üdvözölt bennünket és a magyar cserkésztestvérek iránti vonzalmuknak és szeretetüknek adott kifejezést. Mi is válaszoltunk. A kölcsönös kedves üdvözléseken felmelegedve, házigazdánk gitárral kezében s a fiuk magasan csengő szoprán kísérete mellett öblös, mély, kellemes, férfias hangján elénekelt egy pár régi, szép német dalt. A német lovagi öltözékekhez hasonló sötét cserkész ruhájában s gitárral kezében a régebbi szebb időkre emlékeztetett.

A gyertyákat elfújják, kigyulad a villany és én az elmúlt századokból hamar visszatérek. Erős a fény, bántja a szememet és a kultura nekem most harcot jelent.

Egy vasárnapon kirándultam az egyik csapattal, ezt a napot a sportnak szentelték és a nyílvéstől a sulydobásig minden sorra került. Egyenlően kellett mindenkinek résztvenni a sportban és játékban. Az ebéddő előtt egy órával fogtak csak hozzá a főzéshez. Mindenkinek dolgoznia kellett. A vezető 6—7 fiuból álló csoportokra osztotta fel a csapatát. Minden csoport egy rögtönzött tűzhelyen maga főzte meg egy alumínium lábasban ebédjét. Nekem az a kellemes szerep jutott, hogy végig kóstolva bírálatot mondjak az egyes csoportok főztje felett. Azonban a kóstolási adagokat, oly nagyra szabták, hogy a harmadik adagon túl már nem bírtam. Ebéd után még egy-két tréfás játékot játszottak s azután vidám nótaszóval indultunk hazafelé. Útközben az eső elől egy erdő lombjai alá menekültünk, ahol két szép mélabús nótával búcsuztattak el, mert másnap már haza utaztam. Gyorsan teltek el napjaim Németországban. De különösen a kirándulás napja. A fiuk örökös jókedve, vidám munkája, harsogó kacaja elröppentette az órákat. A csapat két fiatal vezetője, mindig a fiuk közt mozgott. Keveset beszéltek, de mindent megmutattak és főleg jó példaadásukkal neveltek. Csupán a fegyelem kis hiányát állapítottam meg és annak részben talán a vezetők fiatalága az oka. Idősebb vezető igen kevés van Németországban, s azok is inkább szellemi irányítást adnak. Az iskolák nem gördítenek akadályt a

munka elé, de nem is támogatják azt. Ezen okok s a nagyobb szervezethez hiánya küzdelmesebbé teszik a mozgalom munkáját a nemzet és vallásellenes eszmékkel szemben. A cserkészlet a németek nemzeti hibáit is kiválóan javítja. A háborúban mi a német katonát mindig megbízhatónak és bátornak ismertük s ezt ő is nagyon jól tudta, ez a tudat azonban legtöbbször nem büszkévé, hanem gőgössé tette őket és ezt csiszolja le a cserkészlet úgy, hogy a német cserkész szeretetteljesebb és szerényebb a nem cserkész németnél. Eltérően az osztrákoktól, ők igen keveset vesznek át az angoloktól s ezt nemzeti nagyságuk és erejük érzetében teszik, mert tudnak egyénit, önállót alkotni.

Az öregebb tisztetek sokat irnak, vitatkoznak és kísérleteznek, ezalatt a fiatalok végzik a gyakorlati munkát, természetesen ez a munkabeosztás most nem eredményez még gyors fejlődést, de úgy látom, hogy két-három év múlva hatalmas fejlődésnek fog indulni ez az egész nagy német mozgalom, mert erős akarattal dolgoznak. Ezt a nagy akarást, ezt az erős és szíves munkakedvet elhoztam nektek magyar testvéreim, hogy sokszorososan kamatoztassátok, hisz talán még így is kevés nekünk.

Faragó Ede

Egy angol cserkésztestvér magyar levele.

A mi „öreg cserkész” szabályzatunk is már tető alatt van, de az angol egyetemi hallgatóké mégis sokkal fejlettebb. Az egyes kollegiumoknak nemcsak csapatuk, hanem klubjuk van (College Scout Club), melyben mindenki a megfelelő szakosztályban dolgozik. A tagok mind roverek, azaz öreg cserkészek. Sok magyarbarát angol ismerőst szerzett a kinnjárt magyar csapat, de egyre sem volt oly hatással, mint *John D. Bodger* testvérem, ő a canterbury-i Szt. Ágoston C. S. C. tagja. Sok szíveséget tett odakünn és most oly cselekedetét említjük föl, mely élénk cáfolata annak, mintha az angol nem tanulna idegen nyelvet. Már ottlétünkkor minden találkozáson leckét vett a magyar nyelvből és aztán magyar szövegű levelezőlapokat küldött utánunk, most meg egyik magyar fiúnak születésnapjára magyar levelet írt. Bodger franciául is beszél, a magyar cserkész „ál”-neve „kisasszony”. Ime a levél: (Eredeti helyesírással.)

Legkedvesebb Mademoiselle!

Fogadja legszívesebben szerencsekívánataimat születésnapjára. Remélem és kívánom, hogy folytassa ily nagy szerencsével pályáját. Csatolva talál egy kis csomagot egy egyszerű ajándékkal, melyet, remélem szívesen fogad el tőlem. Az Öné (az angol nem ismeri a tegezést) szeretettel szeretetteljesen

John (János)

A fogalmazás nem magyaros, de az autodidakta haladása megható. Aztán egy csomó fénykép és levelezőlap mellett még egy hétoldalas angol levél, melyből a csapatot és a címzettet érdeklő részeket mellőzve kiemeljük a következő részt: „... vettem magyar szótárt, amit igen nehéz Angliában kapni. Remélem hamarosan csak magyarul írok. Tanulom az Önök nyelvét. Ön jól ír angolul, ezért *kell* (must) magyarul tanulnom, hogy saját nyelvén írhassek. Olvastam néhány költőjüket, az nagy gyönyörűség volt. Különösen szeretem Kisfaludy Károly, Vörösmarty Mihály, Arany János, Tompa Mihály, Petőfi Sándor, Gyulai Pál, Szász Károly és Tóth Kálmán verseit.“ (Hibátlan helyesírással!) Menti magát, hogy nem felelt gyorsan, mert *cricket-kapitány, evezős-kapitány helyettes* és tagja a *tennisz-, lovagló-, labdarúgó-, ökölvívó-, hockey- és úszó-klubnak*. Reméli, hogy jövő évi bakonyi táborunkban részt vehet, addig is „Jó munkát“ kíván és „Légy résen“ nel üdvözöl. Okvetlenül kér egy *magyar nyelvtant*, hogy hamar megtanuljon magyarul.

Magyar Cserkészek! Ápoljátok más nemzetbeli barátaitokkal az összeköttetést, ez mérhetetlen haszonnal jár az egész magyarságra. Küldjétek be azoknak a leveleknek másolatát, amelyeket közérdekűeknek véltek, hogy mindnyájan megismerjük közlésük által barátainkat. (18)

CSERKÉSZSZEMMEL

IV. évfolyam. Egy pillanatra hadd álljunk meg az új év és évfolyam kezdeténél. A rohanó fejlődésben egy hátratekintés és egy megállapítás. A hátratekintés: Töretlen úton egyenesen jöttünk. Szép volt. A megállapítás: a világ legkellemesebb foglalkozása a M. Cs. szerkesztőjének lenni. Csupa elismerés-

sel jár. Ma legalább úgy látszik és ez újabb erőfeszítések záloga. Drága „megszállott“ poétám, Szabolcska Mihály, hogy is énekelted:

Amik akkor fájón megsebeztek
Messziről a szűrő töviseknek
Ágai is, mind rózsaszírom!

*

Többen kérdezték, minő uton-módon készül a „Magyar Cserkész“. Nos, idehallgassatok: a fürge szerkesztő (aki előre lelkesedik minden számért, utólag meg soha egy számmal sem volt teljesen megelégedve) a hónap 10-től kezdve mindennap kap egy-öt boxot a

kiadóhivataltól, hogy „25-re legyen ám lap, mert az expedició négy napig tart!“ A szerkesztő, mint geográfus, nagy tisztelettel van az „expedició“ szó iránt, megretten úgy 15. táján és elvisz egy csomó kéziratot a nyomdába, ott elmondván, hogy „25-re legyen ám lap, mert stb.“ Erre megijed a nyomdász és visszavág; „akkor 20.-ig itt legyen ám minden kézirat, mert négy formánk van, négy napig kell nyomni és egy nap a hajtogatás, fűzés, leszállítás“. — Nosza rajta, másnap kap a nyomda még vagy egy számra való kéziratot, amit rögtön kiszed. Közben 18-a lett. Most jön a „szerkesztés“:

Első affér. Megszorongatom a szövetkezetet, küldje rögtön az új árakat a hirdetésbe, különben stb. Megigéri, nem küldi. Felemelem az árakat 3—4 szeresre, csakúgy „szemre“. Nekemjön, micsoda stb.: „ilyen olcsón sehol nem lesz árulva.“

Második affér. Nekimegyek a klisécsinálónak, hogy „nem tudunk tördelni, küldje rögtön a kliséket, különben stb.“ Megigéri, nem küldi. Tiszteletpéldányt viszek azonnal az egész évfolyamból (ráadásul egy-egy naptárt) a fotografálónak, a rajzolónak, a retusálónak, a maratónak, a gittelőnek, a szegecselőnek, a küldőncnek, a sógorának, az ágyának és a „sógorom unokaöccsének“. Gazdasági hivatal nekemjön, micsoda stb. „A takarékoság 62,423/Gh. és p. ü. szám alatt már meg lett mondva.“

Harmadik affér. Huszadika. Lapzárta. A szerkesztő lapzár, a tördelő tördel. Jönnek a rémek: akik elkéstek. A költő rajzot, a cikkező költeményt, a rajzoló novellát hoz, betelefonálják „holnap tizre“ a hivatalos rovatot, a segédtiszt cikke a leánycserkészetet reformálja meg (szakértő!), a fűzfakirály „egy marék“ „termést“ miskulanciázik a nyomdába azzal, hogy „nem kell mind egyszerre közölni“. Ez a sorozat mind „sürgős“, „feltétlen“, „okvetlen“, „kell“ és „muszáj“. Erre jön a „slussz“. A tördelő lapzár, a szerkesztő tördeli a kezét és nekifog „dolgozni“. Eltorlaszolja az ajtót, két revolveres őrt állít eléje, befűt a „terméssel“, négy napig korigál, revideál, beszél és kidob, rendületlenül veszekszik a nyomdással, aki „sietni kell“ kiáltással az összes elavult (suttymban félretett) szedéseket és hirdetésekbe akarja surrantani a lapba, veszekszik a gépmesterrel, aki sajnálja a kliséket mosni, hogy ne lehessen észrevenni, ha az aviatikai képet a regénybe tördelték, és a „tisza élvezet óráit éli, mikor nyomás közben üzemmazar cimen az elektromos áram „sétálni megy“.

Negyedik affér. A lap kész. Minden benne van, ami nem kellett volna, és sikerült mindent kihagyni, ami fontos lett volna.

Hát így készülünk . . . (18.)

VELÖSY B.

Az 1922. év aviatikája.

Az 1922. évet a repülőgépeknek a közéletbe való beilleszkedése jellemzi. Rendszeres légi posta s személyjáratokat bonyolítanak le mind az öt földrészen, sok ezer kilométer hosszú vonalon, úgyszólván teljes biztonsággal.

Hat német forgalmi vállalat 13 vonalán 19 féle típusú katonai repülőgépből átalakított fedett ülésű közlekedési gépeket és hatutasos Sablatnig és Junkers fémgépeket használt.

A készülékek 1922-ben kereken 1.800.000 km. hosszú utat repültek be, 10.000 utast és 190.000 kg. postát, csomagot szállítottak. A lipcsei nemzetközi áruvásár (március 4—14) alkalmával négy vonalon 1236 embert s 62.000 gr. csomagot röpitettek.

A Berlin-Moszkvai vonal megnyitása az Oroszországgal való közlekedést könnyítette meg. Ez az út öt és fél napig tart vasuton, repülőgépen egy napig.

A leghosszabb légivonalakat a franciák építették. Az egyik Közép-Európán keresztül Konstantinápolyig, a másik Afrikába nyulik át. Az előbbi hazánkon is átvezet; 370 lóerős Henry Potez és Spad gépek repülnek rajta.

Páris légi kikötője: Le Bourget forgalma 5700 gép volt 16.000 személlyel, 175.000 kg. teherrel. A gyümölcsötől az ékszerig, a libamájtól a gépalkatrészig minden elképzelhető cikket szállítottak.

Az angolok Európában csak a csatornát átszelő 325 km.-es London—Párisi vonalat tartották üzemben.

La-Manche-on át egy hét alatt átlag 150 készülék repült 1.400 utassal. Legforgalmasabb hét volt augusztus 14—20 ig, mikor is 209 légjármű 1.9.6 személyt vitt át.

A forgalom lebonyolítására éjjeli járatokat is beállítottak, melynek biztonságát fényjelzők, tájékoztató világítótoronyok, rádióállomások felállításával növelték.

Leghasználtabb közlekedési gépjeik az 5200 kg. hasznos súlyt elbíró 2×450 ló-

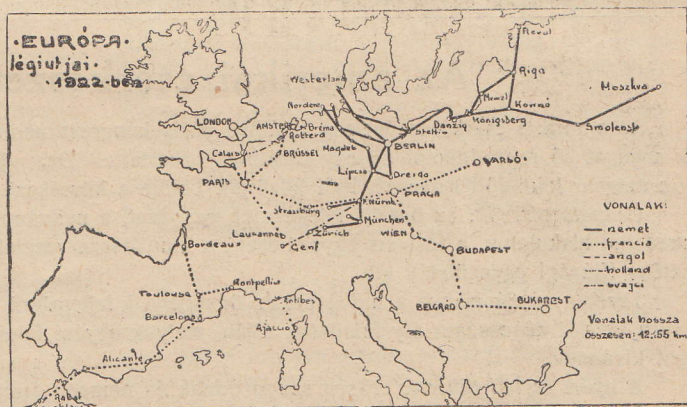
erjú Handley Page, a Vickers Vimmy és De Havilland 18.

A postaszállítás a gyors közlekedést nélkülöző gyarmati vonalakon, különösen Bagdad és Kairó között, valamint a nagy távolságokat közvetlenül összekötő légi utakon, így Észak-Amerikában volt élénk.

Számos légi útja van a délamerikai államoknak. Légi közlekedés van Kinában, Ausztráliában, a Fokföldön is.

Légi kirándulásokat rendeztek Páris környékén, a Hudson mentén stb. és az azt megfizető emberek fentről gyönyörködhetnek az alattuk elvonuló táj szépségeiben.

Az aeroiparban különösebb fejlődést ez évben nem láttunk. (Megjegyzem a németek keze meg van kötve. Kezüik s nem az eszük!)

A postagépekbe 250—400, a sportgépekbe 30—150 lóerős motorokat építettek be.

A rekordok közül ez évben csupán az időtartamot és evvel együtt a távolsági eredményt döntötték meg. Bossoutrou és Drouhin francia pilóták két 350 lóerős Renault-motorral felszerelt Farman-Góliáth géppel egyfolytában 34 óra, 14' 7"-ig repültek, mialatt 4510 km. hosszú utat tettek meg. (Átlag 133 km.) A többi rekord állása:

Sebesség: 343 km. óránként, felállította H. James 450 l. e. Mars I. gépen.

Magasság egy utassal: 12 436 m., elérte Mac Ready 400 l. e. Lepére gépen.

Két spanyol aviatikusnak sikerült az At-

lanti Óceánt Lissabon, a Kanári-szigetek és Rio de Janeiro között átrepülni.

Egy tervezett földkörüli repülés azonban kudarcot vallott. A kezdeményező angol pilóta *Ross Smith* az indulás előtt pár nappal lezuhant. Utána *Blake* őrnagy akarta megvalósítani a tervet. Elindult, de az Indián keresztül való repülésekor a monszomszél a gépet és *Blake* egészségét is megromgálta, mire kénytelen volt útját félbeszakítani.

A repülőgépnek *katonai szerepe* az „igazságos béke” kieroszakolása után mindig szem előtt áll.

Angliának 1940 katonai gépe van (118 típus), repülőcsapatának létszáma 32 000 ember. Franciák hadigépjeinek száma 3000 felé jár. És a nemzetek Népszövetségbe tömörülnek!?

Az évnek legfontosabb eseménye a *mótor nélküli sárkánnyal* elért eredmény volt, mely lázba hozta az aviatika iránt érdeklődőket.

A német diákoknak sikerült a levegő mozgásának, a szél energiájának egyes kihasználásával vitorlázó sárkánygéppel hosszabb ideig a levegőben maradni. A dicsőségre szomjas franciák ebbe nem nyugod-

tak bele és az Itford-i angol siklóversenyen 3 óra 22 perces repüléssel a rekordot egyelőre maguknak szerezték meg. Ugyanekkor az angol *Olley* egy utassal 49 perccig lebegett.

Ezek után nézzük a *mi aviatikánk* ügyét.

A magyar repülés eszközeit is elpusztította az ellenség. Irigy szomszédaink befolyására húzta-halogatta a tilalmi idő megszüntetését, míg végre november 18-án ez is megtörtént. A korlátozás ugyanaz, mint a németeknél: katonai gépek nem készülhetnek, a forgalmi repülőgép teherbírása legföljebb 600 kg. lehet, maximális sebessége 170 km., emelkedési határa 4000 m. és csak négyórás repüléshez szükséges benzint vihet magával.

E feltételek alapján épülnek gépmadaraink.

Ezek ellenére jövőre a magyar légi vonalak forgalmáról is beszámolhatunk. Budapest világforgalmi szempontból rendkívül kedvező helyzetű. A kontinenst átszelő legtöbb légiút a legrövidebb úton rajta mehet keresztül, a gazdaságos kereskedelmi repülésnél pedig a takarékoság fontos. Magyarországnak ez adja meg szerepét az aviatikában. BK.

Az amerikai cserkészlet számai.

Az amerikai cserkészszövetség a júliusi párisi kongresszuson nagyszerű kiállítással szerepelt, melynek anyagát bő reprodukciókkal egy füzetben ismertette. Dr. *Borsiczky*, orsz. ellenőrző megbízott, az egyik magyar kiküldött szívességéből közöljük belőle a következő adatokat:

Csapat szervezők: az összes felekezetek egyháza, a nyilvános és magániskolák, a kollégiumok, kereskedelmi alakulatok, a testvéri egyesületek, a munkásszervezetek, a hadsereg, az ifjúsági körök, a keresztény ifjúsági egyesületek stb.

Tevékenységük iránya a hidegvért és önségélyt kifejleszteni a cselekedve tanulás elve alapján. Fejleszt a *vezetői* képességet oly feladatok útján, melyek egyéni felelősséget jelentenek és egyéni találmányosságot kívánnak.

A *nyári és téli táborok* erősen szaporodnak és nemzeti értékűek.

69 féle *érdem- és különpróba-jelvényük* van külön-külön művészi oklevéllel. Eddig több mint 325.000 jelvényt adtak ki. Ebből 1921-ben 110.836 darabot, az 1922-ik év első öt hónapjában 57.600 darabot. Főkép tűzoltó-, úszó-, elsősegély-, utász-, tábori munka-, életmentő-, madárellet megfigyelő-, atléta- és szerelő-jelvényt.

A tengeri cserkészlet, az irodalom, a vezetőképzés, a könyvtárügy, az egyenruha kérdéseinek rendezettsége és fejlettsége mellett kiemeli, hogy a *sajtó* együttműködik a szövetséggel és hogy írók, művészek állandóan bányásszák a cserkészéletet.

Pénzben 1921-ben befolyt: a cserkészek beiratási díjaiból 122,816'73, a helyi tanácsoktól oklevelekért 21,706'21, a helyi tanácsok hozzájárulásából 200,655'81, ajándék 11,550'82, árusítási haszon 103,282'49 dollár, összesen 460,012'06 dollár, magyar pénzben kereken *egy milliórd és 60 millió korona!* Ez állott a szövetség rendelkezésére. Ezenkívül a 605 helyi tanács a kb. 3 millió dollárnyi (69 millió magyar korona!) költségét helyi hozzájárulásokból fedezte.

Létszám: 550.000 tag. Ebből cserkész 425,000, 19,315 csapatnak van 57,945 megbízottja, tiszt 18,623, segédtiszt 19,645, szöv. megbízott 2350; 605 helyi tanácsnak van 27.603 tagja, nemzeti tanács tag 813, végrehajtó bizottsági tag 28.

Iroda. 1921-ben a szövetséghez érkezett 822,234 ügyszer és elküldött 2.234,225 darabot. 36,795 látogatót fogadott.

Ford.: H.

A kiscserkészek.

A Magyar Cserkész tavalyi cikkei előkészítették a kiscserkészek munkájának szervezését. Az anyag teljesen összegyűlt, bizottsághoz került és — elszűyedt. Ujból elővesszük ezt az égető ügyet, mely most már *nevet* kapott, de *tartalma* szabályozást még nem nyert. Ismertetjük *Molnár László* B. R. K. I. E. parancsnok tervezetét, melyet a „Magyar Ifjúság” 1922 januári száma teljes egészében közölt. Címe: A „bocs” tervezet.

A „medvebocs” (egyszerűen „bocs”)-munka célja az, hogy alkalmassá neveljen és fejlesszen gyermekeket a cserkészéletre. A „bocs”-munka célja, hogy: 1. edzetté, erőssé, 2. gyakorlativá és erőssé, 3. ideális lelkületű, mindig jókedvű fiúkká nevelje azokat a 9—12 év között lévő gyermekeket, kik a következő feltételek alapján jelentkeznek felvételre:

1. Betöltött kilencedik életév, 2. Megfelelő testi fejlettség (orvosi vizsga), 3. Szülői beleegyezés. 4. Jó iskolai bizonyítvány, (esetleg tanítói vagy tanári véleményezés). Általános tudnivalók: A „bocs” munka tulajdonképpen cserkészovoda. 10—12 „bocs” alkot egy családot. A családot a családfő vezeti. Ez idősebb (lehetőleg I. oszt. cserkész). A családfőnek természetes érzéke és gyakorlati tudása legyen a kicsikkel való bánásmódhoz és azok egyéni neveléséhez.

A családfő kötelességeinek, a család munkarendjének, a kiképzési tervezetnek általános ismertetése után a „bocs”-próbákat tárgyalja. Ezek állnak: 1. Szervezeti tudnivalókból (törvény, jelszó, ígélet, szervezet, tisztelgés, jelvények, különpróbák, induló, családom és induló ismerete). 2. Nemzeti ismeretekből (zászló, címer, Himnusz, Szózat, magyar regivilág, Árpádok története, hazánk földrajza, Hiszekegy). 3. Szolgálati ismeretekből (egyenruha, ruhagondozás, rendgyakorlatok, sípjелеk, útjелеk, helyes magatartás, önméreték). 4. Bocsügyességből (csomók, egészségápolás, tájékozódás, megfigyelés, kézügyesség, tábori munka). 5. Hasznos tudnivalókból (környék- és természetismeret, vallási ismeretek, előadás) és 6. Játékismeretből.

Ha a fiú készen van összes vizsgáival, akkor a „bocs”-csáavatás előtt egész napra ki kell mennie egyedül a szabadba meghatározott feladattal. Utjáról, működéséről jelentés hozandó. (Legalább 10 órát töltsön kint egyedül.) Játszva tanítsunk! Ez a legfontosabb és ne feledjük el soha a célt: cserkészsé nevelni testben és lélekben.

A szerkesztőség köszönetet mond mindazoknak, akik a karácsony és újév alkalmából annyi kedves jó kívánsággal, elismeréssel és buzdítással felkeresték. Bocsánatot kell kérnünk: tavaly még egyenkint válaszolhattunk, de most annyira megnövekedett számmal szemben legyen szabad egyetemes cserkészisztelgessel annyit mondanunk: köszönjük, álljuk a vártát!

A budapesti áll. „Madách Imre” főgimnázium cserkészcsapata 1922 áprilisban alakult meg főtisztelendő *Zsigovits Béla* dr. parancsnok úr vezetésével. Kedvező fényt vet a csapatra, hogy tagjai közül senki se bukott meg. Cserkészmunkánkat is lendülettel folytattuk: eddig harmincan tettek újoncpróbát, azonkívül tizenöt egynapos és három kétnapos kiránduláson voltunk. Miután a Szövetség „Madách 199” néven igazolt kedves ünnepe keretében avattuk fel december 3-án az első tíz fiút. December tizedikén teaestélyt rendeztünk, melyen kis és nagy cserkészeink először remegtek a saját készítésű színpadon. A csapat létszáma 57 és hat órsre, illetőleg két rajra van felosztva.

Gerő László.

A 20. sz. Erödi és 5. sz. Szent Erzsébet cserkészcsapatok együttes kiállítását rendeztek 1922 december hó 7—10 én a X. Százados-úti polgári iskola tornatermében. Mindkét csapat október óta állandóan készült a kiállításra, amely úgy anyaga, mint erkölcsileg szép sikerrel járt.

Az Erödi csapat kiállítását *Noszlopy Ába Tihamér* parancsnok rendezte, a leánycsapat munkáját *Dötsch Aranka* tiszt vezette, a kiállítást *Noszlopyné Liber Margit* rajztanár állította össze. A fiúk fa- és vasmunkákat, sátor és repülőgépmoelleket, lombfűrész munkákat és rajzokat, sőt börmunkát is állítottak ki, a leányok leginkább kézimunkát és szép számmal rafia kosármunkákat.

A kiállítást december 7-én d. u. 4 órakor nyitotta meg *Zilahi-Kiss Jenő* dr. székesfővárosi tanügyi tanácsnok kedves, meleg szavakkal. A tanácsnokot és vendégeket *Havas Mihály* igazgató, a csapat szervező testület elnöke üdvözölte.

A kiállítást megtekintők sorában ott voltak *Ripka Ferenc* dr. a székesfővárosi gázművek igazgatója, a csapat védnöke és neje, *Buzáth János* dr. székesfővárosi alpolgármester, kormányfőtanácsos neje, *Édes Endre* székesfővárosi tanácsnok neje, *Liber Endréné*, *Festetics Pál* gróf, a székesfővárosi iskolai cserkészcsapatának parancsnoka is. (20)

A „Szekszárdi Leánycserkészek” december hó 9-én a Horthy-akció javára jól sikerült „Mikulás délutánt” rendeztek. *Bálintné Lőrinczy Ida* tanárnőnek, a csapat vezetőjének rendezése osztatlan sikert aratott. Az ünnepély végén felavatták a csapat hat új tagját, kikhez a M. Cs. Sz. kiküldötte, *Faragó Ede* főtitkár úr intézett meglehangú beszédet. Az ünnepély anyagi sikere meghaladja a 20 000 koronát.

A nagykanizsai 74. sz. „Törekvés” csapat (kegyesr. fg.) igen kedves, hangulatos tábori beszámolót küldött be. Minthogy a bővebb beszámolók közlését decemberi számunkban befejeztük, a Törekvés is, a többi testvércsapatot is, melyeknek közöletlen beszámolójuk van, arra kérjük, elégedjék meg azzal, hogy mi gyönyörködtünk benne.

A 33. *Cholnoky Jenő* csapat újpesti otthonában karácsony másodnapján bensőséges karácsonyi ünnepélyt rendezett dr. *Fodor Ferenc* parancsnokának vezetése mellett. A csapat azon van, hogy megvalósítsa a második cserkészfiúvószekerkart, amely dicsőségre eddig mások sikertelenül pályáztak.

A 3. *Regnum Marianum* csapat december 21-én uzsonnával egybekötött karácsonyfa-ünnepélyt rendezett, melynek hangulatát a fényes díszítésű karácsonyfa, beszéd-, ének- és szavalatszámok adták meg.

A 160. *Mátyás király* csapat december 30-án a budai katolikus körben tizenkétszázados jósikerű ünnepélyt rendezett, melyen az ünnepi beszédet *B. Boér Géza* parancsnok mondta.

A 15. *Bethlen* csapat december 17-én nagy sikerű zászlóavatási ünnepélyt rendezett, melyen a három zászlót dr. *Ravasz László* püspök áldotta meg.

Az 53. *Jurisch* csapat (köszegi bencés főgimnázium) december 8-án színelőadást rendezett, melyen a „A megnemértett szív” című 3 felvonásos vígjátékot játszották. A szöveget idegenből Szövényi VIII. oszt. cserkész írta át, a zenét *Gleim Hugó* VIII. oszt. cserkész szerzette.

Cserkészek munkája a cserkészházért. Meghajtjuk a „Magyar Cserkész” lobogóját a debreceni 172. Erő csapat előtt, amelynek cserkészei a múlt esztendőben *konyhakertet műveltek* és ennek jövedelméből 1500 koronát küldtek be a cserkészházra. Tényleges munkájuk gyümölcsét nemes és megértő szívvel adták — mily szép szimbólum — a jövő építkezésére!

A 28. *Szent István* csapat táborozó ünnepélye. December 3-án tartotta az erzsébetfalvai 28-as csapat táborzáró ünnepélyét. Az ünnepély célja az volt, hogy a szülők és a csapat barátai előtt bemutassák a tábori élet mozzanatait. A táborozásról *Kacsina István* volt táborparancsnok számolt be. *Szentmiklóssy István.*

Az erzsébetfalvat cserkészmunka hétéves évfordulója. Bármily hihetetlennek hangzik ez a cím, már hét éve annak, hogy az első cserkészcsapat Erzsébetfalván megalakult. Ezt a hétéves évfordulót ünnepelte meg a 8. sz. E. R. K. 1. E. csapat december 10-én tartott szeretetvendégségén. Ima nyitotta meg az ünnepélyt s majd *Bálint Béla* parancsnok bibliamagyarázata után beszámolt a hét év történetéről: 1913 nyarán két órs alakult, de ezek még nem voltak igazi cserkészek. 1915 nyarán egy-két vezető belátta, hogy a csapatot meg kell reformálni. Bementek tehát a B. R. K. E. csapathoz tanulni. Ez év december 5-én volt az első fogadalomtétel s ettől a naptól számíltuk az erzsébetfalvai cserkészmunka történetét. Ez a komoly munka azonban nem tetszett minden fiúnak s 1916-ban télen már csak három cserkész maradt Erzsébetfalván. De ez a három nem csüggedt el. Egy kis

sufnit (azért nem írom „kamra”, mert ez így van az irattárban megörökítve s nem akarok kegyelet-sértést elkövetni) béreltek és saját maguk be is bútorozták. A bútor állt egy szekrényből, melyet tíz koronáért vettek és egy polcból, ahová az ujoncokat ültették. Közben új parancsnok bevonult s csak 1918 végén jött haza. A jelenlegi otthon elég nagy is, villany is be van vezetve, igaz, hogy vizes, de legalább nem lakoltatják ki a csapatot.

Szentmiklóssy István.

Ezévi címlapunk megint *Hampel* rajzművész kiváló munkája. A *Lonnici csúcs* hú rajza fölött kettős keresztű ragyog, előtte elszánt arccal a magyar cserkészfiú. Belső új címlapunk ifj. *Gerritsen* Vilmos műve. Pozsony vára felé *Lehel* kürtjébe fúj a magyar cserkészfiú.

IX. KERÜLET.

A 172. sz. Erő csapat nov. 12-én nyitotta meg új otthonát a debreceni ref. főgimnáziumban. Ebből az alkalomból műsoros tea-délutánt rendezett, melyen a helybeli összes csapatok képviselték magukat. A vendéglátó „Erő” cserkészek bőségesen hordták össze süteményt s a terített asztalok mellett mintegy hatvanan töltöttek kedves órákat együtt. Szóló és kari zene- és énekszámokon kívül komoly és vig szavalatok is voltak. — A csapat két cserkésze: *Borsos Árpád* és *Thury László* egyébként „Cserkész Híradó” címmel litografált lapot indított meg, melyet havonkénti megjelenéssel a helyi és kerületi csapatok bevonásával állandósítani akarnak, ha a szükséges szellemi és anyagi támogatásban részesítik cserkésztestvéreik.

A debreceni reform. leányközépiskola *Lórántffy* Zsuzsanna leánycserkészcsoportja első 14 tagja december 2-án tette le nagyon szépen sikerült ünnepély keretében a fogadalmat. A kerület egyik lelkes védnöke *Revész Imre* dr. ref. lelkész tartott nagyhatású ünnepi beszédet. A fogadalmat *Debreceni Ferenc* kerületi ellenőrző megbízott vette ki s az országos leánycserkész intéző bizottság nevében *Viktor Erzsébet* országos ellenőrző buzdította az új cserkészeket egymás iránti szeretetre, hogy ama lelkes nagy családnak, melyet a leánycserkészek alkotnak, méltó tagjai lehessenek. Nagyon ügyesen adták elő a leányok *Török Tibor* intézeti tanár kedves, gondolatokban és érzésben gazdag „Mese a táboröltéznél” című darabját. Ugyancsak az ő sikerült átalakításában énekelte az énekkar a cserkészindulót. A szereplők közül különösen dicsőre méltóak voltak *Balczér Ilonka*, *Huszár Ilona* és *Rózsa Lenke*. Ünnepély után teát és magukkészítette pompás süteményeket szolgáltak fel a vendégeknek a leánycserkészek, megmutatva így, hogy nemcsak szavalni, énekelni és zongorázni, de sütni főzni is nagyon jól tudnak.

A 162. sz. *Irinyi* csapat december 9-én jól sikerült házi ünnepélyt rendezett, melyre a helybeli csapatokat is meghívták.

Az összes debreceni csapatok december 10-én összejövetelt tartottak a Máv. gépjavitóműhely színházi helyiségében. A téli hónapokra tervezett összejövetelek gondolatát *Kramer Gyula* kerületi elnök vetette fel. Ő és csapatja volt a szíves házigazda is. Mindenki csészével, harapnivalóval felszerelve jelent meg s az „Egyetértés” cserkészek főzték az illatos teát. Szavalt, ének, zene mellett jó hangulatban voltak együtt parancsnokaikkal a fiúk s mikor oszolni „kellott”, úgy érezték, hogy még egy-két ilyen együttlét s Debrecen minden cserkésze igazán jó ismerős cserkésztestvér lesz.

*Csonka Magyarország — nem ország
Egész Magyarország — mennyország!*

A magyar iránytű.

Irta: Ránzai H. Péter (Veszprém).

— Szervusz, Pista! — szólította meg Gábor egy optikus kirakata előtt nézde-gelő osztálytársát. — Mit akarsz vásárolni?

— Iránytűt nézek. Szeretnék venni egyet fölszerelésem kiegészítésére. Van derék-szijam, jó kulacsom, vászonrahúzott térképem, összecsukható késem s villám, de iránytűm még nincsen.

— Okosan teszed, ha kiegészítet cserkészfelszerelésedet. Lásd, nekem már van is.

— Azonban nem találok olyat, mint aminőt óhajtok. Magyar felírásút. Mert tudj' Isten, elfelejttem az idegen jelzéseket vagy legalább is úgy érzem, nem vagyok biztos bennök. Elfelejttem, összezavarom. S ami a fő, magyar gyártmányút vennék.

— Az igaz. A te nézeteden vagyok. S nagy kár, hogy magyar jelzésűek ritkák, vagy nem is tudom készítenek-e nálunk... mindenesetre az idegen jelzésekkel kell beérnünk, míg sajátunk nem lesz. De se baj, egyelőre jók ezek is és a fő, hogy segítségünkre legyenek táborozásainkkor. Majdan, ha megváltozik a világ sora, ily kicsinységeket is magyarrá változtatunk!

— Lásd, ez igaz, rajtunk mulik, hogy minden mássá legyen! A magyar cserkészek hivatása, hogy a jövő másként tessen.

— De tudod-e, Pista, hogy azok a német betűk, azaz: O. W. N. S. még azok is magyarok a mi szemünkben az iránytűn?

— Nem értelek!

— Nézd — magyarázta a kirakatiüveg előtt hévvel Gábor barátjának, miközben összedugták fejüket és Gábor mutogatott az iránytű felé. — Lásd! az az O. betű annyit tesz, hogy *Ost* vagy *Osten* = kelet. Mivel abban az irányban kel a nap és amint lassan emelkedik fel-fel, a magasba szórja, *osztja* mind jobban az ő áldó magyar sugarait.

— Lásd, az O. betűvel átellenben van W. Ez meg annyit tesz, hogy *West* vagy *Wester* = Nyugat. Vagyis nyugaton száll le a nap, eltűnik tüzes koronája és amint mindjobban és jobban látóhatárunk alá száll, annál inkább *vesztí* sugarait.

— Kelet és Nyugat között fönt van észak, vagyis mint látod az iránytűn az N. betű. Jelentése *Nord* vagy *Norden*. Azaz északon hideg van, nagyon is hideg, olyannyira, hogy télen két jegesmedve bundájába burkolóznak az északi lakók, nyáron t. i. az ő nyarukon az egyiket levetik. Szép nyár lehet ez ugyebár, hol az éghajlat örökké *zord*.

— Kelet meg Nyugat között lent van Dél, azaz *Süd* vagy *Süden*. Az iránytű orolapján

az S. betű. Ott délen mindig meleg van mivel a nap melegen *süt*. Lekerül ott az emberről nemcsak a kabát, de még a mel-lény is!

— Érdekes ez, Gábor, amit te mondasz! Hogy megmagyarosítod e német neveket, és hogy megrögzítetted jelentésüket bennem, amit eddig megjegyezni nem tudtam! Köszönöm ezt neked.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

W. P., Szekszárd. A tudósítói megbízást ezennel megadjuk. Jelszó: mindenről, de röviden. — T. T., Budapest. A múlt számból a tördelés-nél szorult ki. Nagyértékű művét örömmel ismer-tettük. — Dr. H. D., Sopron. 1. Hálásan köszö-nöm. 2. Lassankint majd felhasználjuk. A régebbi történelmi cikkeknek sohase tudjuk sorát ejteni. A most jelzett cím csábító, persze látatlanba nehéz hozzászólni. A versek kedves helyi feldolgozások. 3. Átadtuk a kiadónak. 4. és 5. Ugyanúgy. Keleti munkája nem jelent meg. Beküldött gépirásos pél-dányból ismertettük. — B. Pál, Szekszárd. Hálá-san köszönöm, drága Palikám, meleg szíved csele-kedetét. Ha lehet, felhasználjuk a képeket, azt ma még nem tudhatjuk. A Jamboree-t a külügyi hivatal szívesen megrendeli számodra. Ára számonkelt 6 pence, ami ma 275 magyar korona. — G. L., Budapest. Lendületes, bizakodó strófák, szívesen olvastuk — ezzel elégedj meg egyelőre.

Kiadja: A Magyar Cserkészsövetség kiadóvállalata

Nyomta: Fráter és Társa könyvnyomdája

Vezetésért felelős: Fráter Dániel.

Budapest, VII., Akácfa-utca 13. Tel. József 106—20

A Magyar Cserkész I. évfolyamának 2. és II. évfolyamának 1. és 2. számait példá-nyonként 50 koronájával visszavásárolja a kiadóhivatal

FARKAS GYULA: FORRONGÓ LELKEK.

CSERKÉSZREGÉNY.
Ifj. Gerritsen rajzaival

ÁRA 100 KORONA
és 20% felár.

Izgalmas cselekvény keretében tárgyalja egy nemesszívű, de féktelen hajlamu fiu megtisztulását a cserkészeszme által.

Igazi kincse ifjúsági irodalmunknak.

Minden cserkésznek el kell olvasnia és nemes, élvezetes olvasmány minden magyar fiu számára.

A 155 oldalas regény a Magyar Cserkész könyv-vei 43—46. számú füzeté.

A „MAGYAR CSERKÉSZ” KÖNYVEI

1. Márkus : Cserkésztábor... ..	16.—	30. A mi törvényünk	6.—
2. Schrank : A harcszerü. II. bőv. kiad.	30.—	31-33. Sztrilich Pál és dr. Mócsy János : Tábori munkák	40.—
3. Sztrilich és Mócsy : A cserkészse- gítségnyújtás kis kátéja. III. kiadás	25.—	34-35. Spilenberg : A magyar cserkész daloskönyve	40.—
4. Kiképzési szabályzat. III. kiadás	25.—	36-37. Természetismeret. (Sajtó alatt.)	
5-6. Gerő : A térkép. II bőv. kiadás ...	40.—	38. Dr. Mócsy : Cserkészfizika és kémia	20.—
7-8. Dr. Fodor Ferenc: Magyarország föld- rajza. I. oszt. próbaanyag	24.—	39. Kiss : Táborozás	20.—
9-13. Major D.: Őrsvezetők könyve A M. Cs. Sz. hivatalos kalauza őrsveze- tők munkája részére	50.—	40-42. Szöllősy : Lovagiasság.	100.—
14-18. Schrank Endre: (angol eredetiből ford.) Mindent a hazáért. Amerikai cserkészregény... ..	50.—	43-46. Dr. Farkas Gyula : Forrongó lelkek. Cserkészregény	100.—
19-23. Gyökössi Endre: Táboroznak a pa- lotai cserkészek. Eredeti magyar cserkészregény... ..	50.—	— A leánycserkészet utmutatója. Ősz- szeállította a leánycserkész-intéző- bizottság	50.—
24-25. Lingauer László és Noszlopy Aba Ti- hamér : Cserkészszipad	30.—	— Sik Sándor : A Magyar Cserkész- vezetők könyve	350.—
26-29. Magyar Cserkész Naptára 1922 ...	10.—	famentes papíronon kartonbor. ...	550.—

20% felár!

Kaphatók kiadóhivatalunkban, IV., Váci-utca 62, I. 15

Minden cserkész erkölcsi kötelessége saját boltját, a „Magyar Cserkészek Termelő és Értékesítő Szövetkezetét” (Budapest IV. Váci-u. 46) támogatni, mert

1. A magyar cserkészmozgalom anyagi megerősödését mozditja elő.
2. Lehetővé teszi néhány szegénysorsu cserkésztestvérének teljesen

ingyenes felszerelését

Olcsó hátibőröndök !

erős vítorlavászonból, bőrrel szegve — pokróc, cipő, csajka és gallér külső megerősítéséhez szükséges bőrbujtatókkal, szabályozható hordakészülékkel

Hevederből készült
válszijjal darabonként **860 K**

Erős bőrből „ **1100 K**

Cserkészcsapatoknak nagyobb vételnél árengedmény!

Fráter és Társa Budapest

MCS SZ

091891 21-1